

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1313/2013/EU,**annettu 17 päivänä joulukuuta 2013,****unionin pelastuspalvelumekanismista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 196 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Koska luonnon ja ihmisen aiheuttamat katastrofit ovat viime vuosina lisääntyneet huomattavasti ja muuttuneet selvästi vakavammiksi ja kun ollaan tilanteessa, jossa tulevat katastrofit ovat erityisesti ilmastomuutoksen ja useiden luonnosta johtuvien ja teknisten riskien mahdollisen vuorovaikutuksen takia entistä suurempia ja monimutkaisempia ja niillä on pitkälle ulottuvia ja pitkäaikaisia seurauksia, on yhä tärkeämpää omaksua katastrofien hallintaan yhtenäinen lähestymistapa. Euroopan unionin olisi edistettävä solidaarisuutta ja tuettava, täydennettävä ja helpotettava jäsenvaltioiden toimien koordinoitua pelastuspalvelun alalla niiden järjestelmien tehostamiseksi, joiden tavoitteena on luonnon ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ennaltaehkäisy ja niihin varautuminen sekä avustustoimet.
- (2) Yhteisön pelastuspalvelumekanismi perustettiin neuvoston päätöksellä 2001/792/EY, Euratom ⁽²⁾, josta tehtiin uudelleen laadittu toisinto neuvoston päätöksellä 2007/779/EY, Euratom ⁽³⁾. Tämän mekanismin rahoitus on varmistettu neuvoston päätöksellä 2007/162/EY, Euratom ⁽⁴⁾, jolla perustettiin pelastuspalvelun rahoitusväline, jäljempänä 'rahoitusväline'. Siinä säädetään unionin antamasta rahoituksesta, jolla sekä parannetaan osaltaan avustustoimien tehokkuutta vakavissa hätätilanteissa että edistetään kaikenlaisten hätätilanteiden ennaltaehkäisyä ja

niihin varautumista koskevia toimenpiteitä, neuvoston päätöksen 1999/847/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti aiemmin toteutettujen toimenpiteiden jatkaminen mukaan luettuna. Rahoitusvälineen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2013.

- (3) Unionin pelastuspalvelumekanismiin, jäljempänä 'unionin mekanismi', avulla varmistettavan suojelun olisi katettava ensisijaisesti ihmisten mutta myös ympäristön ja omaisuuden, kulttuuriperintö mukaan lukien, suojele sekä unionin alueella että sen ulkopuolella tapahtuvien kaikenlaisten luonnon ja ihmisen aiheuttamien katastrofien yhteydessä, mukaan lukien ympäristökatastrofit, meren pilaantuminen ja akuutit terveyttä uhkaavat hätätilanteet. Unionin mekanismin mukaista pelastuspalvelua ja muuta hätäapua voidaan tarvita kaikissa näissä katastrofeissa täydentämään vahinkoa kärsineen maan valmiuksia. Terroritekojen tai ydin- tai säteilyonnettomuuksien aiheuttamissa katastrofeissa unionin mekanismin olisi katettava ainoastaan pelastuspalvelun alaan kuuluvat varautumisen avustustoimet.
- (4) Unionin mekanismilla olisi myös edistettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 222 artiklan täytäntöönpanoa saattamalla voimavaroja ja valmiutensa käytettäväksi tarpeen mukaan.
- (5) Unionin mekanismi ilmentää näkyvästi Euroopan solidaarisuutta, sillä sen avulla varmistetaan oikea-aikainen käytännön osallistuminen katastrofien ennaltaehkäisyyn ja niihin varautumiseen sekä avustustoimiin katastrofin tapahtuessa ja sellaisen välittömästi uhatessa, tämän kuitenkin rajoittamatta asiaan vaikuttavien pelastuspalvelun alan ohjaavien periaatteiden ja järjestelyjen soveltamista. Tämä päätös ei tästä syystä saisi vaikuttaa jäsenvaltioille sellaisten kahden- tai monenvälisten sopimusten nojalla kuuluiin keskinäisiin oikeuksiin tai velvollisuuksiin, jotka liittyvät tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluiin kysymyksiin, eikä jäsenvaltioiden velvollisuuteen suojella ihmisiä, ympäristöä ja omaisuutta omalla alueellaan.
- (6) Unionin mekanismissa olisi otettava asianmukaisesti huomioon asiaa koskeva unionin oikeus ja kansainväliset sitoumukset, ja siinä olisi hyödynnettävä yhteisvaikutusta asiaan liittyvien unionin aloitteiden kanssa. Sellaisia ovat muun muassa Euroopan maanseurantaohjelma (Copernicus), elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskeva Euroopan unionin ohjelma (European Programme for Critical Infrastructure Protection, EPCIP) ja yhteinen tietojenvaihtoympäristö (Common Information Sharing Environment, CISE).

⁽¹⁾ EUVL C 277, 13.9.2012, s. 164.

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2001/792/EY, Euratom, tehty 23 päivänä lokakuuta 2001, yhteisön mekanismin perustamisesta tiiviimmän yhteistyön edistämiseksi pelastuspalvelualan avustustoimissa (EYVL L 297, 15.11.2001, s. 7).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2007/779/EY, Euratom, tehty 8 päivänä marraskuuta 2007, yhteisön pelastuspalvelumekanismiin perustamisesta (EUVL L 314, 1.12.2007, s. 9).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2007/162/EY, Euratom, tehty 5 päivänä maaliskuuta 2007, pelastuspalvelun rahoitusvälineen perustamisesta (EUVL L 71, 10.3.2007, s. 9).

⁽⁵⁾ Neuvoston päätös 1999/847/EY, tehty 9 päivänä joulukuuta 1999, yhteisön pelastuspalvelun alan toimintaohjelman perustamisesta (EYVL L 327, 21.12.1999, s. 53).

- (7) Alueellisten ja paikallisten viranomaisten tehtävä on katastrofinhallinnassa erittäin merkittävä. Alueellisten ja paikallisten viranomaisten on siten tarpeen osallistua asianmukaisesti tämän päätöksen nojalla toteutettuihin toimiin jäsenvaltioiden kansallisten rakenteiden mukaisesti.
- (8) Ennaltaehkäisy on keskeisen tärkeää katastrofeilta suojautumisessa, ja se edellyttää lisätoimia, kuten 30 päivänä marraskuuta 2009 annetuissa neuvoston päätelmissä ja komission tiedonannosta "Luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäisyyn sovellettava yhteisön lähestymistapa" 21 päivänä syyskuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa edellytetään. Unionin mekanismin olisi sisällettävä yleiset poliittiset puitteet unionin toimille, jotka koskevat katastrofiriskien ennaltaehkäisyä. Näillä toimilla pyritään takaamaan korkeampi suojelutaso ja parempi katastrofien sietokyky ehkäisemällä tai vähentämällä katastrofien vaikutuksia ja edistämällä ennaltaehkäisyn kulttuuria, myös otamalla huomioon ilmastomuutoksen todennäköiset vaikutukset ja asianmukaisten sopeutumistoimien tarpeen. Tässä suhteessa riskinarviointi, riskinhallinnan suunnittelu, kunkin jäsenvaltion kansallisella tai asianmukaisella paikallisella tasolla suorittama riskinhallintakyvyn arviointi, johon osallistuu tarvittaessa muita asiaankuuluvia yksiköitä, unionin tasolla laadittu yleiskatsaus riskeihin sekä vertaisarviointit ovat olennaisen tärkeitä, jotta katastrofien hallintaan voidaan luoda yhtenäinen lähestymistapa, jossa yhdistyvät ennaltaehkäisy-, varautumis- ja avustustoimet. Tästä syystä unionin mekanismin olisi sisällytettävä yleiset puitteet riskejä ja riskinhallintakykyä koskevan tiedon jakamista varten, tämän kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 346 artiklan soveltamista, jonka mukaan mitään jäsenvaltiota ei olisi velvoitettava antamaan tietoja, joiden ilmaisemisen se katsoo keskeisten turvallisuusetujensa vastaiseksi.
- (9) Unionin olisi avustettava jäsenvaltioita edistämällä osaltaan Euroopan yhteistä etua palvelevien rajatylittävien havainto-, ennakkoarvointi- ja hälytysjärjestelmien kehittämistä ja tehokkaampaa yhdistämistä, jotta jäsenvaltiot voisivat käynnistää katastrofiaputoimet mahdollisimman pienellä viiveellä ja tiedottaa vaarasta unionin kansalaisille. Tällaisissa järjestelmissä olisi otettava huomioon olemassa olevat ja tulevat tietolähteet ja -järjestelmät, joihin niiden olisi myös perustettava, edistään samalla asiaankuuluvia uusia tekniikoita.
- (10) Unionin mekanismin olisi sisällytettävä yleiset poliittiset puitteet, joiden tavoitteena on parantaa jatkuvasti pelastuspalvelujärjestelmien, -palvelujen, niiden henkilöstön ja väestön valmiustasoa unionissa. Tämän olisi käsitettävä katastrofien ennaltaehkäisyä sekä varautumis- ja avustustoimia koskeva harjoitusohjelma, saatujen kokemusten hyödyntämistä koskeva ohjelma sekä koulutusohjelmia ja koulutusverkosto unionin ja jäsenvaltioiden tasolla, kuten Euroopan katastrofihallintakoulutuksesta 27 päivänä marraskuuta 2008 annetuissa neuvoston päätelmissä edellytetään.
- (11) Yhteistyön tehostamiseksi pelastuspalvelutoiminnan alalla ja jäsenvaltioiden koordinoitun ja yhteisen nopean toiminnan kehittämiseksi edelleen olisi jatkettava yhden tai useamman jäsenvaltion resursseista koostuvien, täyteen yhteentöimivuuteen pyrkivien pelastuspalveluyksiköiden kehittämistä. Yksiköt olisi organisoitava jäsenvaltioiden tasolla ja niiden olisi oltava näiden määräysvallassa ja valvonnassa.
- (12) Unionin mekanismin olisi helpotettava avustustoimien käynnistämistä ja niiden koordinoitua. Unionin mekanismin olisi perustuttava unionin rakenteeseen, johon kuuluvat hätäavun koordinoitukeskus (Emergency Response Coordination Centre, ERCC), eurooppalaiset hätäapuvalmiudet (Emergency Response Capacity, EERC) jäsenvaltioiden ennakoon sitomien valmiuksien vapaaehtoisien reservin muodossa, koulutetut asiantuntijat, komission hallinnoima yhteinen hätäviestintä- ja tietojärjestelmä (Common Emergency Communication and Information System, CECIS) ja jäsenvaltioiden yhteyspisteet. Sen olisi mahdollistettava tarkistettujen tilannetietojen kerääminen, niiden jakaminen jäsenvaltioille ja pelastuspalvelutoimista saatujen kokemusten vaihtaminen.
- (13) Jotta voidaan edistää katastrofiapuoperaatioiden suunnittelua unionin mekanismin puitteissa ja parantaa keskeisten valmiuksien saatavuutta, on välttämätöntä kehittää eurooppalaisia hätäapuvalmiuksia jäsenvaltioiden ennakoon sitomien valmiuksien vapaaehtoisena reservinä ja jäsenvaltion prosessi mahdollisten valmiuksien puutteiden tunnistamiseksi.
- (14) Unionin ulkopuolella toteutettavien katastrofiaputoimien osalta unionin mekanismin olisi edistettävä ja tuettava jäsenvaltioiden ja unionin kokonaisuutena toteuttamia toimia kansainvälisen pelastuspalvelutyön johdonmukaisuuden lisäämiseksi. Yhdistyneillä kansakunnilla on niissä tapauksissa, joissa se on läsnä, hätäaputoimien yleiskoordinoijan asema kolmansissa maissa. Unionin mekanismin puitteissa tarjottava pelastuspalveluapu olisi koordinoitava Yhdistyneiden kansakuntien ja muiden asiaan liittyvien kansainvälisten toimijoiden kanssa käytettävissä olevien voimavarojen käytön maksimoimiseksi ja toimien tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi. Yleisen koordinoitun tukeminen edellyttää unionin pelastuspalvelun tehostettua koordinoitua unionin mekanismin avulla, ja tällä voidaan myös varmistaa, että unionin panos hätäaputoimiin on kattava. Katastrofeissa, joissa apua annetaan sekä unionin mekanismin kautta että neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96⁽¹⁾ nojalla, komission olisi varmistettava unionin kaikkien toimien tehokkuus, johdonmukaisuus ja täydentävyys humanitaarista apua koskevan eurooppalaisen konsensuksen mukaisesti⁽²⁾.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/96, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1996, humanitaarisesta avusta (EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja Euroopan komission yhteinen julkilausuma (EUVL C 25, 30.1.2008, s. 1).

- (15) Riittävän kuljetuskaluston saatavuutta ja käyttövalmiutta on parannettava, jotta nopean toimintavalmiuden kehittämistä voidaan tukea unionin tasolla. Unionin olisi tuettava ja täydennettävä jäsenvaltioiden toimia helpottamalla kuljetuskalustonkoordinointia ja yhdistämistä sekä osallistumalla tarvittaessa lisäkaluston rahoitukseen tiettyjen perusteiden mukaisesti ja olemassa olevat järjestelmät huomioon ottaen.
- (16) Avustustoimien olisi perustuttava tarpeeseen ja niitä olisi koordinoitava täysimääräisesti paikan päällä, jotta voidaan maksimoida niiden tehokkuus ja varmistaa hädänalaisen väestön avunsaanti. Komission olisi annettava asianmukaista logistista tukea paikan päälle lähetetyille asiantuntijaryhmille.
- (17) Unionin mekanismia voidaan käyttää myös konsuliviranomaisten unionin kansalaisille antaman avun pelastuspalvelutukena kolmansissa maissa tapahtuvien katastrofien yhteydessä, jos asianomaisten jäsenvaltioiden konsuliviranomaiset sitä pyytävät. Asianomaisten jäsenvaltioiden olisi mahdollisuuksien mukaan koordinoitava tällaisia pyyntöjä keskenään ja muiden asiaankuuluvien toimijoiden kanssa unionin mekanismin optimaalisen käytön varmistamiseksi ja paikan päällä esiintyvien käytännön ongelmien välttämiseksi. Tätä tukea voisi pyytää esimerkiksi "johtava valtio" tai kaikille unionin kansalaisille annettavaa apua koordinoiva jäsenvaltio. "Johtavan valtion" käsite olisi ymmärrettävä "konsuliasioiden johtavan valtion" käsitteen käyttöön ottamista koskevien Euroopan unionin ohjeiden mukaisesti ⁽¹⁾. Tämän päätöksen soveltaminen ei rajoita niiden unionin sääntöjen soveltamista, jotka koskevat konsuliviranomaisten unionin kansalaisille ulkomailla antamaa suojelua.
- (18) Avustusoperaatioita suunniteltaessa on hyödyllistä olla yhteydessä myös asiaankuuluviin valtioista riippumattomiin järjestöihin ja muihin asiaankuuluviin yksiköihin, jotta voidaan kartoittaa avustusvalmiuksia, joita ne voivat jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kautta pystyä tarjoamaan katastrofeissa.
- (19) Katastrofiapuun voi kuulua tärkeänä osana ja viimeisenä keinona sotilaallisten voimavarojen käyttö siviilipelastuspalvelun johdolla. Silloin kun sotilaallisten voimavarojen käyttö pelastuspalveluoperaatioiden tukena katsotaan taroituksenmukaiseksi, asevoimien kanssa tehtävässä yhteistyössä olisi noudatettava yksityiskohtaisia menettelytapoja, menettelyjä ja perusteita, jotka neuvosto tai sen toimivaltaiset elimet vahvistavat pelastuspalvelun kannalta merkittävien sotilaallisten voimavarojen saattamiseksi unionin mekanismin käytettäväksi, ja sen olisi oltava asianmukaisten kansainvälisten ohjeiden mukaista.
- (20) Jos unionin mekanismin mukaisesti annettu apu myötävaikuttaa unionin erityisesti monimutkaisissa hätätilanteissa toteuttamaan humanitaariseen avustustoimintaan, tämän päätöksen nojalla rahoitustukea saavien toimien olisi oltava johdonmukaisia humanitaaristen periaatteiden ja humanitaarista apua koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa tarkoitettujen pelastuspalvelujen ja sotilaallisten voimavarojen käyttöä koskevien periaatteiden kanssa.
- (21) Euroopan talousalueen (ETA) jäseninä olevien Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) maiden, unioniin liittyvien maiden, ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokasmaiden olisi voitava osallistua mekanismin toimintaan. Myös ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokasmaiden, jotka eivät osallistu unionin mekanismin toimintaan, sekä Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvien maiden olisi voitava hyötyä tietyistä tämän päätöksen nojalla rahoitettavista toimista.
- (22) Jotta voidaan varmistaa tämän päätöksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraavien seikkojen osalta: hätäavun koordinoitokeskuksen ja jäsenvaltioiden yhteyspisteiden välinen vuorovaikutus sekä unionissa ja unionin ulkopuolella toteutettavien katastrofiaputoimien operatiiviset menettelyt; yhteisen hätäviestintä- ja tietojärjestelmän osat ja tämän järjestelmän kautta tapahtuvan tietojenvaihdon organisointi; asiantuntijaryhmien lähettämisprosessi; yksiköiden, muiden avustusvalmiuksien ja asiantuntijoiden osoittaminen; yksiköiden toiminnan ja yhteentoimivuuden operatiiviset edellytykset; eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien toiminnan edellyttämät valmiustavoitteet, laatu- ja yhteentoimivuusvaatimukset sekä hyväksyntä- ja rekisteröintimenettelyt, mukaan lukien rahoitusjärjestelyt; eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien puutteiden tunnistaminen ja poistaminen; koulutusohjelman, harjoituksia koskevan kehityksen ja saatujen kokemusten hyödyntämistä koskevan ohjelman organisointi; avustusten kuljetustuen organisointi. Tätä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾.
- (23) Tässä päätöksessä säädetyt täytäntöönpanosäädökset olisi hyväksyttävä tarkastelumenettelyä noudattaen.
- (24) Tällä päätöksellä tehostetaan unionin ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sekä helpotetaan koordinoitua pelastuspalvelun alalla, mikä lisää toimien tehokkuutta mitta-kaavaedun ja täydentävyyden johdosta. Jos jäsenvaltion toimintavalmiudet eivät ole riittävät katastrofitilanteessa, tämä valtio voi päättää pyytää unionin mekanismista täydennystä sen omille pelastuspalvelu- ja muille katastrofiavustusvoimavaroilleen.

⁽¹⁾ EUVL C 317, 12.12.2008, s. 6.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (25) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän päätöksen tavoitteita, vaan ne voidaan niiden laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (26) Tämä päätös ei vaikuta vakausohjelman perustamista koskevan myöhemmin annettavan unionin säädöksen soveltamisalaan kuuluviin toimiin, unionin toimintaohjelmia terveyden alalla koskevan unionin lainsäädännön perusteella toteutettuihin kansanterveyttä koskeviin toimenpiteisiin eikä vuosien 2012-2020 kuluttajaohjelmaa koskevan myöhemmin annettavan unionin perusteella hyväksyttäviin kuluttajansuojaa koskeviin toimenpiteisiin.
- (27) Yhdenmukaisuuden vuoksi toimet, jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 2007/124/EY, Euratom ⁽¹⁾ ja poliisiyhteistyön, rikollisuuden ehkäisemisen ja torjumisen sekä kriisinhallinnan rahoitusvälineen perustamista osana sisäisen turvallisuuden rahastoa koskevan, myöhemmin annettavan unionin säädöksen soveltamisalaan tai jotka liittyvät lain ja järjestyksen ylläpitoon ja sisäisen turvallisuuden turvaamiseen, eivät kuulu tämän päätöksen soveltamisalaan. Tätä päätöstä ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 1257/96 soveltamisalaan kuuluviin toimiin.
- (28) Tämän päätöksen säännökset eivät vaikuta sellaisten Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen mukaisesti annettavien oikeudellisesti sitovien säädösten antamiseen, joissa säädetään erityisistä hätätoimenpiteistä ydin- tai säteilykatastrofien yhteydessä.
- (29) Tämä päätös koskee myös meren pilaantumisen ehkäisemisen, torjuntavalmiuden ja torjunnan alalla toteutettavia toimia, lukuun ottamatta toimia, jotka kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1406/2002 ⁽²⁾ soveltamisalaan.
- (30) Varmistaakseen tämän päätöksen täytäntöönpanon komissio voi rahoittaa sellaisia valmisteluun, seurantaan, valvontaan, tarkastuksiin ja arviointiin liittyviä toimia, jotka ovat tarpeen unionin mekanismin hallinnointia ja sen tavoitteiden saavuttamista varten.
- (31) Tämän päätöksen mukainen kustannusten korvaaminen, julkisten hankintasopimusten tekeminen ja avustusten myöntäminen olisi toteutettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽³⁾ mukaisesti. Pelastuspalvelualan toiminnan erityisluonteen johdosta on asianmukaista säätää, että avustuksia voidaan myöntää sekä yksityisoikeudellisille että julkisoikeudellisille oikeushenkilöille. On myös tärkeää, että asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 sääntöjä noudatetaan erityisesti siinä säädettyjen taloudellisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden periaatteiden osalta.
- (32) Euroopan unionin taloudellisia etuja olisi menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, joihin kuuluvat sääntöjenvastaisuuksien ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuvin osin hallinnolliset ja taloudelliset seuraamukset asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.
- (33) Tässä päätöksessä vahvistetaan unionin mekanismin kokonaisuutena rahoituspuitteet, joita Euroopan parlamentti ja neuvosto pitävät talousarviota kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽⁴⁾ 17 kohdassa tarkoitettuna ensisijaisena rahoitusohjearvona vuosittaisessa talousarviomenettelyssä. Rahoitusohjeen mukainen määrä rahoitetaan osittain vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeesta 3 "Turvallisuus ja kansalaisuus" ja osittain otsakkeesta 4 "Globaali Eurooppa".
- (34) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat rahoituspuitteet olisi jaettava liitteessä esitettyjen prosenttiosuuksien mukaisesti.
- (35) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tämän päätöksen täytäntöönpanemista varten olevien rahoituspuitteiden jakamisen tarkastelemiseksi väliarvioinnin tulosten perusteella uudelleen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017. Kiireellistä menettelyä olisi sovellettava, jos on milloin hyvänsä tarpeen tarkistaa välittömästi avustustoimiin käytettävissä olevia talousarviomäärärahoja. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2007/124/EY, Euratom, tehty 12 päivänä helmikuuta 2007, terrorismiin ja muihin turvallisuuteen liittyvien riskien ennalta ehkäisyä, torjuntavalmiutta ja näiden seurausten hallintaa koskevan erityisohjelman perustamisesta kaudelle 2007–2013 osana turvallisuutta ja vapauksien suojelua koskevaa yleisohjelmaa (EUVL L 58, 24.2.2007, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EUVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleisen talousarvion sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1

- (36) Tätä päätöstä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2014, koska se liittyy vuosien 2014–2020 monivuotiseen rahoituskehykseen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU

YLEIS- JA ERITYISTAVOITTEET, KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Yleistavoite ja kohde

1. Unionin pelastuspalvelumekanismin, jäljempänä 'unionin mekanismi', tarkoituksena on tehostaa unionin ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja helpottaa koordinoitua pelastuspalvelun alalla, jotta voidaan parantaa niiden järjestelmien tehokkuutta, joiden tavoitteena on luonnon ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ennaltaehkäisy ja niihin varautuminen sekä avustustoimet.

2. Unionin mekanismin avulla varmistettava suojelu kattaa ensisijaisesti ihmisten mutta myös ympäristön ja omaisuuden, kulttuuriperintö mukaan lukien, suojelun sekä unionin alueella että sen ulkopuolella tapahtuvien kaikenlaisten luonnon ja ihmisen aiheuttamien katastrofien yhteydessä, mukaan lukien terroritekojen seuraukset, teknologian ja säteilyonnettomuuksien aiheuttamat katastrofit sekä ympäristökatastrofit, meren pilaantumisen ja akuutit terveyttä uhkaavat hätätilanteet. Terroritekojen ja säteilyonnettomuuksien aiheuttamien katastrofien seurausten osalta unionin mekanismi voi kattaa ainoastaan valmius- ja avustustoimet.

3. Unionin mekanismilla edistetään jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta käytännön yhteistyöllä ja koordinoinnilla ilman, että tällä on vaikutusta jäsenvaltioiden ensisijaiseen velvollisuuteen suojella katastrofeilta oman alueensa ihmisiä, ympäristöä ja omaisuutta, kulttuuriperintö mukaan lukien, ja tarjota jäsenvaltioiden katastrofihallintajärjestelmille riittävät resurssit, jotta ne voivat selviytyä asianmukaisesti ja johdonmukaisella tavalla luonteeltaan ja laajuudeltaan sellaisista katastrofeista, joita voidaan kohtuudella ennakoida tapahtuvaksi ja joihin voidaan varautua.

4. Tässä päätöksessä annetaan unionin mekanismia koskevat yleiset säännöt ja unionin mekanismin mukaisesti annettavaa rahoitustukea koskevat säännöt.

5. Unionin mekanismi ei vaikuta unionin voimassa olevien asiaan liittyvien säädösten, Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen tai voimassa olevien kansainvälisten sopimusten mukaisiin velvoitteisiin.

6. Tätä päätöstä ei sovelleta toimiin, jotka toteutetaan asetuksen (EY) N:o 1257/96, asetuksen (EY) N:o 1406/2002, asetuksen (EY) N:o 1717/2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston

päätöksen N:o 1082/2013/EU⁽¹⁾ tai terveyden, sisäasioiden ja oikeuden alan toimintaohjelmia koskevan unionin lainsäädännönnoja.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä päätöstä sovelletaan yhteistyöhön pelastuspalvelun alalla. Tähän yhteistyöhön sisältyvät

- ennaltaehkäisy- ja valmiustoimet unionissa sekä 5 artiklan 2 kohdan, 13 artiklan 3 kohdan ja 28 artiklan osalta myös unionin ulkopuolella; ja
- toimenpiteet, joilla annetaan apua katastrofin välittömiin haitallisiin seurauksiin unionissa ja sen ulkopuolella, 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut maat mukaan lukien, sen jälkeen kun apua on pyydetty unionin mekanismin kautta.

2. Tässä päätöksessä otetaan huomioon unionin eristyneiden, syrjäisimpien ja muiden alueiden tai saarien erityistarpeet katastrofien ennaltaehkäisyssä, niihin varautumisessa ja niitä koskevissa avustustoimissa sekä merentakaisen maiden ja alueiden erityistarpeet katastrofiavun osalta.

3 artikla

Erityistavoitteet

1. Unionin mekanismin avulla tuetaan, täydennetään ja helpotetaan jäsenvaltioiden toiminnan koordinoitua seuraavien yhteisten erityistavoitteiden saavuttamiseksi:

- saavuttaa korkea suojelun taso katastrofeja vastaan ehkäisemällä tai vähentämällä katastrofien mahdollisia vaikutuksia, edistämällä ennaltaehkäisyn kulttuuria sekä parantamalla pelastuspalvelun ja muiden asiaankuuluvien yksikköjen välistä yhteistyötä;
- parantaa katastrofitilanteita koskevaa varautumista avustamiseen jäsenvaltioiden ja unionin tasolla;
- helpottaa nopeita ja tehokkaita avustustoimia katastrofitapauksessa tai sellaisen välittömästi uhatessa; ja
- lisätä yleistä tietoisuutta katastrofeista ja varautumista niiden kohtaamiseen.

2. Tämän päätöksen soveltamisen seurantaan, arviointiin ja tarvittaessa tarkistamiseen käytetään indikaattoreita. Näitä indikaattoreita ovat:

- edistyminen katastrofien ennaltaehkäisyn puitteiden toteuttamisessa mitattuna niiden jäsenvaltioiden määrällä, jotka ovat toimittaneet komissiolle yhteenvetoon riskiarvioinneistaan ja 6 artiklassa tarkoitetun riskinhallintakykyään koskevan arvioidon;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1082/2013/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, valtioiden rajat ylittävistä vakavista terveysuhkista ja päätöksen N:o 2119/98/EY kumoamisesta (EUVL L 293, 5.11.2013, s. 1).

- b) edistyminen katastrofeihin valmistautumisen tason kohottamisessa mitattuna avustusvalmiuksien määrällä, jotka sisältyvät vapaaehtoiseen reserviin 11 artiklassa tarkoitettujen valmiustavoitteiden osalta, sekä yhteiseen hätäviestintä- ja tietojärjestelmään rekisteröityjen yksiköiden lukumäärällä;
- c) edistyminen katastrofien avustustoimien tehostamisessa mitattuna unionin mekanismin puitteissa toteutettujen avustustoimien nopeudella ja sillä, missä määrin apu vastaa kentän tarpeisiin; ja
- d) edistyminen yleisen katastrofietietoisuuden parantamisessa ja valmiuden lisäämisessä niiden kohtaamiseen mitattuna unionin kansalaisten tietoisuudella oman alueensa riskeistä.

4 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1. 'katastrofilla' tarkoitetaan tilannetta, jolla on tai jolla voi olla vakavia vaikutuksia ihmisiin, ympäristöön tai omaisuuteen, kulttuuriperintö mukaan lukien;
2. 'avustustoimilla' tarkoitetaan toimia, jotka toteutetaan avunpyynnön perusteella unionin mekanismin puitteissa katastrofin välittömästi uhatessa, sen aikana tai sen jälkeen sen välittömien haitallisten vaikutusten torjumiseksi;
3. 'varautumisella' tarkoitetaan henkilöiden ja tarvikkeiden sekä rakenteiden, yhteisöjen ja järjestöjen ennalta toteutettujen toimien avulla saatua valmiutta ja kykyä varmistaa nopeat ja tehokkaat avustustoimet katastrofitilanteessa;
4. 'ennaltaehkäisyllä' tarkoitetaan toimia, joilla on tarkoitus vähentää riskejä tai rajoittaa katastrofeista ihmisille, ympäristölle, omaisuudelle, kulttuuriperintö mukaan lukien, aiheutuvia haitallisia seurauksia;
5. 'ennakkovaroituksella' tarkoitetaan oikea-aikaista ja tehokasta tiedottamista, jonka ansiosta voidaan toteuttaa toimia riskien ja katastrofin haitallisten vaikutusten välttämiseksi tai vähentämiseksi ja edistää varautumista tehokkaisiin avustustoimiin;
6. 'yksiköllä' tarkoitetaan etukäteen määriteltyä jäsenvaltioiden voimavarojen omavaraista ja itsenäistä, tehtävä- ja tarvelähtöistä järjestelyä tai jäsenvaltioiden liikkuvaa operatiivista ryhmää, jolla on tarvittava henkilöstö ja materiaali, jotka voidaan kuvata sen toimintakykynä tai niiden tehtävien perusteella, jotka se pystyy suorittamaan;
7. 'riskinarvioinnilla' tarkoitetaan kattavaa eri alojen välistä prosessia, jossa riskit tunnistetaan, analysoidaan ja arvioidaan kansallisella tai asianmukaisella paikallisella tasolla;
8. 'riskinhallintakyvyllä' tarkoitetaan jäsenvaltion tai sen alueiden kykyä vähentää tai lievittää riskinarvioinneissaan tunnistamia riskejä (katastrofin vaikutuksia ja todennäköisyyttä) kyseisessä jäsenvaltiossa hyväksyttävissä oleville tasoille, ja mukautua niihin. Riskinhallintakyky arvioidaan teknisenä, rahoitukseen liittyvänä ja hallinnollisena kykynä toteuttaa asianmukaisesti:
 - a) riskinarviointoja,
 - b) riskinhallintasuunnittelua ennaltaehkäisyä ja varautumista varten, ja
 - c) riskin ennaltaehkäisy- ja valmiustoimenpiteitä;
9. 'isäntävaltion tuella' tarkoitetaan apua vastaanottavan tai lähettävän maan taikka komission valmius- ja avustusvaiheessa toteuttamia toimia ennakoitavien esteiden poistamiseksi unionin mekanismin välityksellä tarjottavalta kansainväliseltä avulta. Tähän sisältyy jäsenvaltioiden antama tuki, jolla helpotetaan avun kuljettamista niiden alueen kautta;
10. 'avustusvalmiudella' tarkoitetaan apua, jota voidaan pyynnöstä antaa unionin mekanismin välityksellä;
11. 'logistiikkatuella' tarkoitetaan 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiantuntijaryhmien tehtäviensä suorittamisessa tarvittavia välttämättömiä tarvikkeita tai palveluja, muun muassa viestintäyhteyksiä, tilapäistä majoitusta, elintarvikkeita tai maan sisäisiä kuljetuksia.

II LUKU

ENNALTAEHKÄISY

5 artikla

Ennaltaehkäisevät toimet

1. Ennaltaehkäisyn tavoitteiden ja ehkäisevien toimien toteuttamiseksi komissio:
 - a) toteuttaa toimia katastrofiriskejä koskevan tietopohjan parantamiseksi sekä osaamisen, parhaiden käytäntöjen ja tietojen jakamisen edistämiseksi, myös niiden jäsenvaltioiden kesken, joilla on yhteisiä riskejä;
 - b) tukee ja edistää jäsenvaltioiden riskinarviointia ja riskien kar-toittamistoimia hyvien käytäntöjen jakamisen kautta ja hel-pottaa erityisosaamisen ja asiantuntemuksen saatavuutta yh-teistä etua koskevilla kysymyksillä;
 - c) laatii ja saattaa säännöllisesti ajan tasalle eri alat kattavan yleiskatsauksen ja kartan niistä luonnon ja ihmisen aiheutta-mista katastrofiriskeistä, joita unioni voi kohdata, noudatta-malla johdonmukaista lähestymistapaa politiikan eri aloilla, joiden puitteissa voidaan käsitellä katastrofien ennaltaehkäi-syä tai jotka voivat vaikuttaa siihen, ja ottamalla asianmukai-sesti huomioon ilmastomuutoksen todennäköiset vaikutuk-set;

- d) edistää ja jakaa hyviä käytäntöjä, joilla kansallisia pelastuspalvelun järjestelmiä valmistellaan selviytymään ilmastomuutoksen vaikutuksista;
- e) edistää ja tukee jäsenvaltioiden riskinhallintatoimien kehittämistä ja toteuttamista hyvien käytäntöjen jakamisen kautta ja helpottaa erityisosaamisen ja asiantuntemuksen saatavuutta yhteistä etua koskeissa kysymyksissä;
- f) kokoaa yhteen ja levittää jäsenvaltioiden antamia tietoja, järjestää kokemusten vaihdon riskinhallintakyvyn arvioinnista, kehittää yhdessä jäsenvaltioiden kanssa ja viimeistään 22 päivänä joulukuuta 2014 näiden arviointien sisältöä, metodologiaa ja rakennetta koskevat suuntaviivat sekä helpottaa hyvien käytäntöjen jakamista ennaltaehkäisyn ja varautumisen suunnittelussa, myös vapaaehtoisten vertaisarviointien kautta;
- g) raportoi määräajoin 6 artiklan c alakohdassa asetettujen määräaikojen mukaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle 6 artiklan täytäntöönpanon edistymisestä;
- h) edistää niiden unionin eri rahastojen käyttöä, joilla voidaan tukea kestävää kriisien ennaltaehkäisyä ja rohkaisee jäsenvaltioita ja alueita hyödyntämään näitä rahoitusmahdollisuuksia;
- i) korostaa riskien ennaltaehkäisyn tärkeyttä ja tukee jäsenvaltioita asiaa koskevan tietoisuuden lisäämisessä, yleisölle suunnatussa tiedottamisessa ja koulutuksessa;
- j) edistää ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä jäsenvaltioissa ja 28 artiklassa tarkoitetuissa kolmansissa maissa hyvien käytäntöjen jakamisen kautta ja helpottaa erityisosaamisen ja asiantuntemuksen saatavuutta yhteistä etua koskeissa kysymyksissä; ja
- k) toteuttaa läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa muiden tukemia ja täydentäviä ennaltaehkäisytöitä, jotka ovat tarpeen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritellyn tavoitteen saavuttamiseksi.

2. Komissio voi jäsenvaltion, kolmannen maan, Yhdistyneiden kansakuntien tai jonkin sen erityisjärjestön pyynnöstä lähettää paikan päälle asiantuntijaryhmän antamaan ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä koskevaa neuvontaa.

6 artikla

Riskinhallinta

Edistääkseen tehokasta ja johdonmukaista lähestymistapaa katastrofien ennaltaehkäisyssä ja niihin varautumisessa jakamalla keskenään muita kuin arkaluonteisia tietoja, eli tietoja, joiden ilmaiseminen ei ole jäsenvaltioiden keskeisten turvallisuusetujen vastaista, ja unionin mekanismin puitteissa parhaita käytäntöjä jäsenvaltioiden on:

- a) kehitettävä riskinarviointeja kansallisella tai asianmukaisella paikallisella tasolla ja annettava komissiolle yhteenveto niiden keskeisistä osista viimeistään 22 päivänä joulukuuta 2015 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi;
- b) kehitettävä ja parannettava katastrofien riskinhallintasuunniteluaan kansallisella tai asianmukaisella paikallisella tasolla;
- c) annettava komissiolle riskinhallintakyvystään kansallisella tai asianmukaisella paikallisella tasolla tehty arvioinnit 5 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen suuntaviivojen valmiiksi saamisen jälkeen joka kolmas vuosi ja aina, kun on tehty merkittäviä muutoksia; ja
- d) osallistuttava vapaaehtoisuuteen pohjalta riskinhallintakyvyn arviointeja koskeviin vertaisarviointeihin.

III LUKU

VALMIUS

7 artikla

Hätäavun koordinoitikeskus

Perustetaan hätäavun koordinoitikeskus (ERCC). Hätäavun koordinoitikeskus huolehtii ympärivuorokautisesta toimintavalmiudesta seitsemänä päivänä viikossa, ja se palvelee jäsenvaltioita ja komissiota unionin mekanismin tavoitteiden saavuttamisessa.

8 artikla

Komission yleiset varautumistoimet

Komissio toteuttaa seuraavat varautumistoimet, joilla se:

- a) hallinnoi hätäavun koordinoitikeskusta;
- b) hallinnoi yhteistä hätäviestintä- ja tietojärjestelmää (CECIS) tiedonvälityksen ja tietojen jakamisen mahdollistamiseksi hätäavun koordinoitikeskuksen ja jäsenvaltioiden yhteyspisteiden välillä;
- c) edistää Euroopan yhteistä etua palvelevien rajatylittävien havainto-, ennakkovarointi- ja hälytysjärjestelmien kehittämistä ja tehokkaampaa yhteenliittämistä, jotta nopeat avustustoimet ovat mahdollisia ja jotta edistetään kansallisten ennakkovarointi- ja hälytysjärjestelmien keskinäisiä yhteyksiä sekä niiden yhteyksiä hätäavun koordinoitikeskukseen sekä yhteiseen hätäviestintä- ja tietojärjestelmään. Näissä järjestelmissä on otettava huomioon olemassa olevat ja tulevat tieto-, seuranta- ja havaintolähteet ja -järjestelmät, joiden pohjalta niiden on rakennuttava;
- d) luo valmiuden koota ja lähettää paikan päälle asiantuntijaryhmiä, ja hallinnoi tätä valmiutta; näiden ryhmien tehtävänä on
 - i) arvioida apua pyytävän valtion niitä tarpeita, joita mahdollisesti voidaan käsitellä unionin mekanismin avulla,

- ii) edistää tarvittaessa katastrofiaputoimien koordinointia paikan päällä ja pitää yhteyttä apua pyytävän valtion toimivaltaisiin viranomaisiin, ja
 - iii) tukea apua pyytävää valtiota antamalla ennaltaehkäisy-, varautumis- tai avustustoimia koskevaa asiantuntija-apua;
- e) luo ja säilyttää valmiuden antaa logistiikkatukea näille asiantuntijaryhmille;
- f) kehittää ja ylläpitää sellaisten jäsenvaltioiden koulutettujen asiantuntijoiden verkostoa, jotka voivat lyhyellä varoitusajalla avustaa hätäavun koordinoitikeskusta tietojen seurannassa ja koordinoinnin helpottamisessa;
- g) helpottaa jäsenvaltioiden välistä koordinointia katastrofeja koskevien avustusvalmiuksien ennakkoivassa sijoittamisessa unionin sisällä;
- h) tukee työtä, jota tehdään yksiköiden ja muiden avustusvalmiuksien yhteentoimivuuden parantamiseksi, ottamalla huomioon parhaat käytännöt jäsenvaltioiden ja kansainvälisellä tasolla;
- i) toteuttaa toimivaltansa puitteissa toimet, joita tarvitaan isäntävaltion tuen helpottamiseksi; näitä ovat muun muassa isäntävaltion tukea koskevien ohjeiden laatiminen yhdessä jäsenvaltioiden kanssa operatiivisten kokemusten pohjalta ja näiden ohjeiden ajantasaistaminen;
- j) tukee sellaisten vapaaehtoisten vertaisarviointiohjelmien perustamista jäsenvaltioiden varautumisstrategioita varten, jotka perustuvat ennalta määriteltyihin ehtoihin ja joiden avulla on mahdollista laatia suosituksia unionin varautumistason parantamiseksi; ja
- k) toteuttaa läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa muiden tukien ja täydentävien varautumistoimien, jotka ovat tarpeen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritellyn tavoitteen saavuttamiseksi.

9 artikla

Jäsenvaltioiden yleiset valmiustoimet

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä vapaaehtoisuuteen perustuen kehittämään yksiköitä, joilla täytetään erityisesti ensisijaiset avust- tai tukitarpeet unionin mekanismin puitteissa.

Jäsenvaltioiden on nimettävä etukäteen toimivaltaisista yksiköistään ja erityisesti pelastuspalveluyksiköistään tai muista hätäapuyksiköistään ne yksiköt, muut avustusvalmiudet ja asiantuntijat, jotka voivat olla pyynnöstä käytettävissä avustustoimiin unionin mekanismin välityksellä. Niiden on otettava huomioon, että yksikköjen tai muun avustusvalmiuden kokoonpano voi riippua katastrofin lajista ja katastrofiin liittyvistä erityistarpeista.

2. Yksiköt muodostetaan yhden tai useamman jäsenvaltion resursseista, ja niiden on:

- a) voitava suorittaa ennalta määriteltyjä tehtäviä avustustoiminnan aloilla vakiintuneiden kansainvälisten suuntaviivojen mukaisesti, minkä vuoksi

- i) ne on voitava lähettää paikan päälle erittäin lyhyellä varoitusajalla hätäavun koordinoitikeskuksen välityksellä esitetyn avunpyynnön jälkeen, ja

- ii) niiden on pystyttävä työskentelemään omavaraisesti ja itsenäisesti tietyn määrätyn ajan;

- b) oltava yhteentoimivia muiden yksiköiden kanssa;

- c) osallistuttava koulutukseen ja harjoituksiin yhteentoimivuusvaatimuksen täyttämiseksi;

- d) oltava sellaisen henkilön alaisuudessa, joka vastaa yksiköiden toiminnasta; ja

- e) kyettävä tarvittaessa toimimaan yhteistyössä muiden unionin elinten ja/tai kansainvälisten instituutioiden, erityisesti Yhdistyneiden kansakuntien, kanssa.

3. Jäsenvaltioiden on nimettävä vapaaehtoisuuteen perustuen etukäteen asiantuntijoita, jotka voidaan lähettää paikan päälle 8 artiklan d alakohdassa tarkoitettujen asiantuntijaryhmien jäseninä.

4. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava mahdollisuuksia tarjota tarvittaessa muutakin avustusvalmiutta, joka voi olla saatavissa toimivaltaisista yksiköistä tai jota valtioista riippumattomat järjestöt ja muut asiaankuuluvat yhteisöt voivat tarjota.

Muuhun avustusvalmiuteen voi kuulua yhden tai useamman jäsenvaltion resursseja, ja niillä on tarvittaessa:

- a) voitava suorittaa tehtäviä avustustoiminnan aloilla vakiintuneiden kansainvälisten suuntaviivojen mukaisesti, ja siitä syystä

- i) ne on voitava lähettää paikan päälle erittäin lyhyellä varoitusajalla hätäavun koordinoitikeskuksen välityksellä esitetyn avunpyynnön jälkeen, ja

- ii) niiden on tarvittaessa pystyttävä työskentelemään omavaraisesti ja itsenäisesti tietyn määrätyn ajan;

- b) kyettävä tarvittaessa toimimaan yhteistyössä muiden unionin elinten ja kansainvälisten instituutioiden, erityisesti Yhdistyneiden kansakuntien, kanssa.

5. Jäsenvaltiot voivat asianmukaiset turvallisuuskohdat huomioon ottaen antaa tietoja asianmukaisista sotilaallisista voimavaroista, joita voidaan käyttää äärimmäisenä keinona osana unionin mekanismin välityksellä annettavaa apua, ja johon voi kuulua kuljetus- ja logistiikka- tai lääkintätukea.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tarpeelliset tiedot 1–5 kohdassa tarkoitetuista asiantuntijoista, yksiköistä ja muista avustusvalmiuksista, joita ne tarjoavat avustustoimintaan unionin mekanismin välityksellä, ja saatettava nämä tiedot tarvittaessa ajan tasalle.

7. Jäsenvaltioiden on nimettävä 8 artiklan b alakohdassa tarkoitettut yhteyspisteet ja ilmoitettava ne komissiolle.

8. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset varautumistoimet, joilla helpotetaan isäntävaltion tukea.

9. Jäsenvaltioiden on komission tuella toteutettava 23 artiklan mukaisesti tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan niiden tarjoaman avun nopea kuljetus.

10 artikla

Operaatioiden suunnittelu

1. Komissio ja jäsenvaltiot työskentelevät yhdessä, jotta voidaan parantaa katastrofiapuoperaatioiden suunnittelua unionin mekanismin puitteissa muun muassa laatimalla skenaarioita katastrofiavun varalle, kartoittamalla voimavaroja ja laatimalla suunnitelmia avustusvalmiuksien käyttöönottoa varten.

2. Komissio ja jäsenvaltiot määrittävät ja edistävät pelastuspalvelu antaman avun sekä unionin ja jäsenvaltioiden antaman humanitaarisen avun rahoituksen yhteisvaikutusta suunnitellessaan avustusooperaatioita humanitaarisiin kriiseihin unionin ulkopuolella.

11 artikla

Eurooppalaiset hätäapuvalmiudet

1. Perustetaan eurooppalaiset hätäapuvalmiudet (EERC). Ne muodostuvat jäsenvaltioiden ennakkoon sitomien avustusvalmiuksien vapaaehtoisesta reservistä, ja niihin kuuluu yksiköitä, muita avustusvalmiuksia ja asiantuntijoita.

2. Komissio määrittää todettujen riskien perusteella eurooppalaisiin hätäapuvalmiuksiin tarvittavien keskeisten avustusvalmiuksien lajit ja määrän, jäljempänä 'valmiustavoitteet'.

3. Komissio määrittää laatuvaatimukset avustusvalmiuksille, jotka jäsenvaltiot sitovat eurooppalaisiin hätäapuvalmiuksiin. Laatuvaatimusten perustana ovat vakiintuneet kansainväliset standardit, mikäli sellaisia on jo olemassa. Jäsenvaltiot vastaavat avustusvalmiuksiensa laadun varmistamisesta.

4. Komissio laatii jäsenvaltioiden eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien käyttöön antamia valmiuksia varten hyväksyntä- ja rekisteröintiprosessin ja hallinnoi sitä.

5. Jäsenvaltiot nimeävät ja rekisteröivät vapaaehtoisuuteen perustuen avustusvalmiudet, jotka ne sitovat eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien käyttöön. Kahden tai useamman jäsenvaltion tarjoamien monikansallisten yksikköjen rekisteröinnistä huolehtivat kaikki asianomaiset jäsenvaltiot yhdessä.

6. Jäsenvaltioiden eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien käyttöön asettamat avustusvalmiudet ovat aina käytettävissä kansallisiin tarkoituksiin.

7. Jäsenvaltioiden eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien käyttöön asettamat avustusvalmiudet ovat käytettävissä avustusooperaatioihin unionin mekanismin puitteissa hätäavun koordinoitikeskuksen välityksellä esitetyn avunpyynnön jälkeen. Lopullisen päätöksen näiden avustusvalmiuksien käyttöönotosta tekevät ne jäsenvaltiot, jotka ovat rekisteröineet kyseiset avustusvalmiudet. Kun kansallinen hätätilanne, ylivoimainen este tai poikkeustapauksissa vakavat syyt estävät jäsenvaltiota antamasta näitä avustusvalmiuksia käyttöön tietyn katastrofin yhteydessä, asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta komissiolle mahdollisimman pian tähän artiklaan viittaamalla.

8. Kun jäsenvaltioiden avustusvalmiudet otetaan käyttöön, ne pysyvät niiden omassa määräysvallassa ja valvonnassa ja ne voidaan komissiota kuullen ottaa pois käytöstä, kun kansallinen hätätilanne, ylivoimainen este tai poikkeustapauksissa vakavat syyt estävät jäsenvaltiota pitämästä edelleen näitä avustusvalmiuksia käytettävänä. Komissio avustaa tarvittaessa eri avustusvalmiuksien koordinoinnissa hätäavun koordinoitikeskuksen välityksellä 15 ja 16 artiklan mukaisesti.

9. Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että avustustoimista, joihin eurooppalaisia hätäapuvalmiuksia käytetään, tiedotetaan yleisölle asianmukaisella tavalla.

12 artikla

Avustusvalmiuksissa olevien puutteiden käsittely

1. Komissio seuraa edistystä 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti asetettujen valmiustavoitteiden saavuttamisessa ja määrittää eurooppalaisissa hätäapuvalmiuksissa olevat sellaiset puutteet, jotka voivat olla merkittäviä.

2. Jos mahdollisesti merkittäviä puutteita on tunnistettu, komissio tarkastelee, ovatko tarvittavat valmiudet jäsenvaltioiden saatavilla eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien ulkopuolella.

3. Komissio rohkaisee jäsenvaltioita korjaamaan joko yksin tai sellaisten jäsenvaltioiden ryhmissä, jotka käsittelevät yhteistyössä yhteisiä riskejä, 2 kohdan mukaisesti tunnistetut strategisten valmiuksien puutteet. Komissio voi tukea jäsenvaltioita näissä toimissa 20 artiklan, 21 artiklan 1 kohdan i ja j alakohdan ja 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Komissio tiedottaa joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle edistyksestä, jota on tapahtunut valmiustavoitteiden saavuttamisessa, ja eurooppalaisissa hätäapuvalmiuksissa edelleen olevista puutteista.

13 artikla

Koulutus, harjoitukset, saadut kokemukset ja osaamisen jakaminen

1. Komissio suorittaa unionin mekanismin puitteissa koulutuksen, harjoitusten, saatujen kokemusten ja osaamisen jakamisen alalla seuraavat tehtävät:

- a) katastrofien ennaltaehkäisyä, niihin varautumista ja avustustoimintaa koskevan, pelastuspalveluhenkilöstölle ja muulle valmiushenkilöstölle suunnatun koulutusohjelman perustaminen ja hallinnointi. Ohjelmaan sisältyy yhteisiä kursseja sekä asiantuntijavaihtojärjestelmä, jossa henkilöitä voidaan lähettää komennukselle muihin jäsenvaltioihin;

Koulutusohjelman tavoitteena on parantaa 9 ja 11 artiklassa tarkoitettujen valmiuksien koordinoitua, yhteensopivuutta ja keskinäistä täydentävyyttä sekä parantaa 8 artiklan d ja f alakohdassa tarkoitettujen asiantuntijoiden pätevyyttä;

- b) pelastuspalveluhenkilöstön ja muun valmiushenkilöstön koulutuskeskuksille sekä muille katastrofien ennaltaehkäisyyn, niihin varautumiseen ja avustustoiminnan alan toimijoille ja instituutioille avoimen koulutusverkoston perustaminen ja hallinnointi;

Koulutusverkoston tavoitteena on:

- i) tehostaa katastrofihallinnan kaikkia vaiheita ottaen huomioon ilmastomuutokseen sopeutuminen ja sen vaikutusten hillitseminen,
- ii) luoda yhteisvaikutusta sen jäsenten välille vaihtamalla tietoja kokemuksista ja parhaista käytännöistä, alaan liittyvästä tutkimuksesta, saaduista kokemuksista, kursseista ja työpajoista, harjoituksista ja kokeiluhankkeista, ja
- iii) kehittää unionin ja kansainvälistä pelastuspalvelukoulutusta koskevia ohjeita, myös koulutusta, joka liittyy katastrofien ennaltaehkäisyyn niihin varautumiseen ja niitä koskevaan avustustoimintaan;
- c) harjoitusten tavoitteet ja tehtävän vahvistavan strategisen kehityksen ja harjoitusten painopisteitä koskevan pitkän aikavälin suunnitelman laatiminen sekä harjoitusohjelman perustaminen ja sen hallinnoiminen;
- d) unionin mekanismin puitteissa toteutetuista pelastuspalvelutoimista saatuja kokemuksia katastrofihallinnan kaikissa vaiheissa koskevan ohjelman perustaminen ja hallinnoiminen laajan perustan luomiseksi oppimisprosesseille ja osaamisen kehittämiseksi. Ohjelmaan sisältyvät:

- i) kaikkien keskeisten unionin mekanismin puitteissa toteutettujen pelastuspalvelutoimien seuranta, analysointi ja arviointi,
- ii) saatujen kokemusten hyödyntämisen edistäminen, jotta luodaan kokemuspohjainen perusta toimien kehittämiseksi katastrofihallinnan kaikissa vaiheissa, ja

- iii) saatujen kokemusten keräämiseen, analysointiin, niistä tiedottamiseen ja niiden hyödyntämiseen tarkoitettujen menetelmien ja välineiden kehittäminen.

Ohjelmaan on sisällytettävä tarvittaessa myös unionin ulkopuolisista avustustoimista saatuja kokemuksia, jotka koskevat unionin mekanismin välityksellä annetun avun ja humanitaarisen avustustoiminnan yhteyksien ja yhteisvaikutusten hyödyntämistä;

- e) sellaisten ohjeiden laatiminen, jotka koskevat a-d alakohdassa tarkoitettuja eri tehtäviä koskevan tietämyksen jakamista ja niiden suorittamista jäsenvaltioiden tasolla; ja
- f) kannustaminen ja rohkaiseminen asiaankuuluvan uuden tekniikan käyttöönottoon ja käyttöön unionin mekanismeja varten.

2. Komissio ottaa 1 kohdassa säädettyjä tehtäviä suorittaessaan huomioon erityisesti samanlaisia katastrofiriskejä kohtavien jäsenvaltioiden tarpeet ja edut.

3. Komissio voi jäsenvaltion, kolmannen maan, Yhdistyneiden kansakuntien tai jonkin sen erityisjärjestön pyynnöstä antaa paikan päälle käyttöön asiantuntijaryhmän antamaan varustustoimenpiteitä koskevaa neuvontaa.

IV LUKU

AVUSTUSTOIMET

14 artikla

Unionissa tapahtuvista katastrofeista ilmoittaminen

1. Jos unionissa tapahtuu tai uhkaa välittömästi tapahtua katastrofi, joka aiheuttaa tai voi aiheuttaa rajatylittäviä vaikutuksia taikka joka vaikuttaa tai voi vaikuttaa muihin jäsenvaltioihin, on sen jäsenvaltion, jossa katastrofi on tapahtunut tai todennäköisesti tapahtuu, viipymättä ilmoitettava siitä mahdollisesti vahinkoa kärsiville jäsenvaltioille ja, jos vaikutukset voivat olla merkittäviä, komissiolle.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos ilmoitusvelvollisuus on jo täytetty unionin muun lainsäädännön, Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen tai voimassa olevien kansainvälisten sopimusten nojalla.

2. Jos unionissa tapahtuu tai uhkaa välittömästi tapahtua katastrofi, joka todennäköisesti johtaa yhden tai useamman jäsenvaltion esittämään avunpyyntöön, sen jäsenvaltion, jossa katastrofi on tapahtunut tai todennäköisesti tapahtuu, on viipymättä ilmoitettava komissiolle, että hätäavun koordinoitikeskuksen kautta välitettävä avunpyyntö on odotettavissa, jotta komissio voi tarvittaessa ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille ja käynnistää toimivaltaisten yksikköjensä toiminnan.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset on soveltuvin osin tehtävä yhteisen hätäviestintä- ja tietojärjestelmän (CECIS) kautta.

15 artikla

Unionissa tapahtuvia katastrofeja koskevat avustustoimet

1. Kun unionissa tapahtuu tai uhkaa välittömästi tapahtua katastrofi, asianomainen jäsenvaltio voi pyytää apua hätäavun koordinoitikeskuksen välityksellä. Pyynnön on oltava mahdollisimman yksityiskohtainen.

2. Poikkeuksellisissa lisääntyneen riskin tilanteissa jäsenvaltio voi pyytää apua myös avustusvalmiuksien väliaikaisen ennakoivan sijoittamisen muodossa.

3. Saatuaan avunpyynnön komissio tarvittaessa ja viipymättä

a) toimittaa pyynnön edelleen muiden jäsenvaltioiden yhteyspisteille;

b) kerää yhdessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa tilannetta koskevia vahvistettuja tietoja ja jakaa ne jäsenvaltioille;

c) antaa apua pyytävää jäsenvaltiota kuullen suosituksia unionin mekanismin välityksellä toteutettavia avustustoimia varten paikan päällä todettujen tarpeiden ja mahdollisten 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ennalta laadittujen suunnitelmien perusteella, kehottaa jäsenvaltioita antamaan käyttöön tiettyjä valmiuksia ja edistää tarvittavien avustustoimien koordinoimista; sekä

d) toteuttaa muita toimia avustustoimien koordinoinnin helpottamiseksi.

4. Jäsenvaltion, jolle avunpyyntö esitetään unionin mekanismin välityksellä, on viipymättä määritettävä, pystyykö se antamaan tarvittavaa apua, ja tiedotettava päätöksestään apua pyytävälle jäsenvaltiolle yhteisen hätäviestintä- ja tietojärjestelmän kautta ilmoittamalla samalla sellaisen avun laajuuden, ehdot ja tarvittaessa kustannukset, jota se voi antaa. Hätäavun koordinoitikeskus tiedottaa tästä jäsenvaltioille.

5. Apua pyytävä jäsenvaltio on vastuussa avustustoimien johtamisesta. Apua pyytävän jäsenvaltion viranomaisten on laadittava ohjeet ja tarvittaessa määritettävä yksiköille tai muille valmiuksille osoitettavien tehtävien rajat. Tehtävien suorittamisen yksityiskohdat ovat apua antavan jäsenvaltion nimittämän vastuhenkilön vastuulla. Apua pyytävä jäsenvaltio voi myös pyytää asiantuntijaryhmän lähettämistä tukemaan suorittamaansa arviointia, helpottamaan jäsenvaltioiden ryhmien välistä koordinaointia paikan päällä tai antamaan teknistä neuvontaa.

6. Apua pyytävän jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimet, joilla helpotetaan saapuvalle avulle annettavan isäntävaltion tuen saamista.

7. Tässä artiklassa tarkoitettu komission tehtävä ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan eikä niiden vastuuseen omista avustusryhmistään, yksiköistään ja muista tukeen liittyvistä valmiuksistaan, sotilaalliset valmiudet mukaan luettuina. Komission

tarjoama tuki ei myöskään merkitse jäsenvaltioiden avustusröhmien, yksiköiden ja muun tuen kommentoa ja valvontaa; tämä tuki annetaan käytettäväksi vapaaehtoisuuden pohjalta keskuhallinnon tasolla ja paikan päällä suoritettun koordinoinnin mukaisesti.

16 artikla

Unionin ulkopuolella toteutettavien katastrofeja koskevien avustustoimien johdonmukaisuuden parantaminen

1. Kun unionin ulkopuolella tapahtuu tai uhkaa välittömästi tapahtua katastrofi, asianomainen maa voi pyytää apua hätäavun koordinoitikeskuksen välityksellä. Apua voidaan pyytää myös Yhdistyneiden kansakuntien tai sen erityisjärjestöjen taikka alalla toimivan kansainvälisen järjestön välityksellä, tai ne voivat itse pyytää apua.

2. Tämän artiklan mukaiset avustustoimet voidaan toteuttaa joko itsenäisinä avustustoimina tai osallistumalla kansainvälisen järjestön johtamaan avustustoimeen. Unionin koordinointi yhdennetään täysin Yhdistyneiden kansakuntien humanitaaristen asiain koordinoititoimiston (Office for the Coordination of Humanitarian Affairs, jäljempänä 'OCHA') suorittaman yleisen koordinoinnin kanssa ja sen johtoasemaa kunnioittaen.

3. Komissio tukee avun toimittamisen johdonmukaisuutta toimin, joilla se:

a) pitää yllä vuoropuhelua jäsenvaltioiden yhteyspisteiden kanssa sen varmistamiseksi, että unionin mekanismin välityksellä annettavan unionin katastrofiavun panos on avustustoimien kokonaisuuden kannalta tehokas ja johdonmukainen, erityisesti

i) tiedottamalla jäsenvaltioille viipymättä kaikista avunpyynnöistä,

ii) tukemalla yhteistä tilanne- ja tarvearviointia, antamalla teknistä neuvontaa ja/tai edistämällä avun koordinoimista paikan päällä olevan pelastuspalvelun asiantuntijaryhmän avulla,

iii) jakamalla asiaankuuluvat arvioinnit ja analyysit kaikkien asianomaisten toimijoiden kanssa,

iv) laatimalla yleiskatsauksen jäsenvaltioiden ja muiden toimijoiden tarjoamasta avusta,

v) antamalla tarvittavan avun muotoa koskevaa neuvontaa sen varmistamiseksi, että tarjottu apu vastaa tarvearviointeja, ja

vi) avustamalla avun toimittamiseen esimerkiksi kauttakulun ja tullin alalla liittyvien käytännön ongelmien ratkaisemisessa;

b) antaa välittömästi suosituksia, mahdollisuuksien mukaan yhteistyössä kyseisen maan kanssa, paikan päällä todettujen tarpeiden ja mahdollisten ennalta laadittujen suunnitelmien perusteella, kehottaa jäsenvaltioita antamaan käyttöön tiettyjä valmiuksia ja edistää pyydetyn avun koordinoimista;

c) pitää yllä yhteyttä vahinkoa kärsineeseen maahan teknisten yksityiskohtien selvittämiseksi, joita voivat olla avun täsmällinen tarve, tarjousten hyväksyntä ja käytännön järjestelyt avun paikallisessa vastaanottamisessa ja jakelussa;

d) pitää yhteyttä OCHA:han tai tukee sitä ja tekee yhteistyötä avustustoimien kokonaisuuteen osallistuvien muiden asiaankuuluviin toimijoiden kanssa, jotta voidaan maksimoida avun yhteisvaikutus, etsiä toisiaan täydentäviä toimintoja ja välttää päällekkäisyyksiä ja puutteita; sekä

e) pitää yhteyttä kaikkiin asiaankuuluviin toimijoihin erityisesti unionin mekanismin puitteissa toteutetun avustustoimen lopetusvaiheessa, jotta sujuva tehtävien siirto helpottuu.

4. Komissio ilmoittaa mekanismin käyttöönoton yhteydessä asiasta Euroopan ulkosuhdehallinnolle, jotta pelastuspalveluoperaatio ja unionin yleiset suhteet vahinkoa kärsineeseen maahan olisivat johdonmukaisia, tämän kuitenkin vaikuttamatta komission tehtävään sellaisena kuin se on määritelty 2 kohdassa ja ottaen huomioon unionin mekanismin kautta annettavan operatiivisen avun pakottavan kiireellisuuden. Komissio tiedottaa tästä jäsenvaltioille täysimääräisesti 3 kohdan mukaisesti.

5. Paikan päällä varmistetaan tarvittaessa yhteydenpito unionin edustustoon, jotta tämä voi helpottaa yhteyksiä vahinkoa kärsineen valtion hallitukseen. Tarvittaessa unionin edustusto antaa logistista tukea 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuille pelastuspalvelun asiantuntijaryhmille.

6. Jäsenvaltion, jolle esitetään avunpyyntö unionin mekanismin välityksellä, on viipymättä määritettävä, pystyykö se antamaan pyydettyä apua, ja ilmoitettava päätöksestään hätäavun koordinoitikeskukselle yhteisen hätäviestintä- ja tietojärjestelmän kautta ilmoittamalla sen avun laajuuden ja ehdot, jota se voi antaa. Hätäavun koordinoitikeskus tiedottaa asiasta jäsenvaltioille.

7. Unionin mekanismia voidaan käyttää pelastuspalvelun tarjoamiseksi myös konsuliviranomaisten unionin kansalaisille antaman avun tukena kolmansissa maissa tapahtuvien katastrofien yhteydessä, jos asianomaisten jäsenvaltioiden konsuliviranomaiset sitä pyytävät.

8. Komissio voi avunpyynnön johdosta toteuttaa muita tarpeellisia tuki- ja täydennystoimia avun toimittamisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi.

9. Unionin mekanismin välityksellä tapahtuva koordinointi ei vaikuta jäsenvaltioiden ja vahinkoa kärsineen maan kahdenvälisiin yhteyksiin eikä yhteistyöhön jäsenvaltioiden ja Yhdistyneiden kansakuntien ja muiden asianomaisten kansainvälisten järjestöjen välillä. Näitä kahdenvälisiä yhteyksiä voidaan käyttää myös edistämään unionin mekanismin välityksellä tapahtuvaa koordinointia.

10. Tässä artiklassa tarkoitettu komission tehtävä ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan eikä niiden vastuuseen omista avustusrhymistään, yksiköistään ja muusta tuesta, sotilaalliset valmiudet mukaan luettuina. Komission tarjoama tuki merkitse jäsenvaltioiden avustusrhymien, yksiköiden ja muun tuen komentoa ja valvontaa; tämä tuki annetaan käytettäväksi vapaaehtoisuuden pohjalta keskushallinnon tasolla ja paikan päällä suoritettuna koordinoituna mukaisesti.

11. On pyrittävä yhteisvaikutukseen muiden unionin välineiden kanssa ja erityisesti asetuksen (EY) N:o 1257/96 mukaisesti rahoitettujen toimien kanssa. Komissio varmistaa eri välineiden välisen koordinoitua ja tarvittaessa sen, että jäsenvaltioiden pelastuspalvelutoimet, jotka vaikuttavat laajempaan humanitaariseen avustustoimintaan, rahoitetaan mahdollisimman pitkälle tämän päätöksen perusteella.

12. Aina kun unionin mekanismi otetaan käyttöön, katastrofiapua antavat jäsenvaltiot tiedottavat hätäavun koordinoitikeskukselle kaikista toimistaan.

13. Unionin mekanismin välityksellä avustustoimintaan paikan päällä osallistuvat jäsenvaltioiden ryhmät ja yksiköt pitävät tiivistä yhteyttä hätäavun koordinoitikeskukseen ja 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuihin paikan päällä oleviin asiantuntijaryhmiin.

17 artikla

Paikan päällä annettava tuki

1. Komissio voi valita, nimittää ja lähettää paikan päälle jäsenvaltioiden tarjoamista asiantuntijoista koostuvan asiantuntijaryhmän

a) unionin ulkopuolella tapahtuneen katastrofin yhteydessä 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tavoin;

b) unionissa tapahtuneen katastrofin yhteydessä 15 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu tavoin;

c) ennaltaehkäisyyn liittyvää asiantuntemusta koskevan pyynnön perusteella 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti; tai

d) ennalta valmistautumiseen liittyvää asiantuntemusta koskevan pyynnön perusteella 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Komission ja unionin muiden yksiköiden asiantuntijoita voidaan ottaa mukaan ryhmään ryhmän tukemiseksi ja yhteydenpidon helpottamiseksi hätäavun koordinoitikeskuksen kanssa. OCHA:n tai muiden kansainvälisten järjestöjen asiantuntijoita voidaan sisällyttää ryhmään yhteistyön tehostamiseksi ja yhteisten arviointien helpottamiseksi.

2. Asiantuntijoiden valinta- ja nimitysmenettely on seuraava:

a) jäsenvaltiot nimeävät omalla vastuullaan asiantuntijoita, joita voidaan asettaa käytettäväksi asiantuntijaryhmien jäseninä;

b) komissio valitsee asiantuntijat ja näiden ryhmien johtajat heidän pätevyytensä ja kokemuksensa perusteella, heillä oleva unionin mekanismia koskevan koulutuksen taso sekä unionin mekanismin puitteissa toteutetuista aiemmista tehtävistä ja muusta kansainvälisestä avustustoimista saatu kokemus mukaan luettuina. Valinta perustuu myös muihin arviointiperusteisiin, kuten kielitaitoon, jotta voidaan varmistaa, että ryhmällä on kokonaisuutena käytettävissä kussakin tilanteessa tarvittavat taidot; ja

c) komissio nimittää operaatioiden asiantuntijat ja ryhmien johtajat heidät nimenneiden jäsenvaltioiden suostumuksella.

3. Jos asiantuntijaryhmiä lähetetään paikan päälle, niiden on edistettävä jäsenvaltioiden avustusrhmien välistä koordinaointia ja pidettävä yhteyttä apua pyytävän valtion toimivaltaisiin viranomaisiin 8 artiklan d alakohdassa säädetyn mukaisesti. Hätaavun koordinaointikeskus pitää tiivistä yhteyttä asiantuntijaryhmiin ja antaa niille ohjausta sekä logistista tukea.

18 artikla

Kuljetus ja tarvikkeet

1. Sekä unionissa että sen ulkopuolella tapahtuvien katastrofien yhteydessä komissio voi tukea jäsenvaltioita tarvittavien tarvike- tai kuljetusvoimavarojen saamiseksi seuraavasti:

a) antamalla ja jakamalla tietoja tarvike- ja kuljetusvoimavaroista, joita jäsenvaltiot voivat antaa käytettäväksi, näiden tarvike- ja kuljetusvoimavarojen yhdistämisen helpottamiseksi;

b) avustamalla jäsenvaltioita sellaisten kuljetusvoimavarojen yksilöimisessä, joita voidaan saada muista lähteistä, kaupalliset markkinat mukaan luettuina, ja näiden voimavarojen käyttömahdollisuuksien helpottaminen; tai

c) avustamalla jäsenvaltioita sellaisten tarvikkeiden yksilöimisessä, joita voidaan saada muista lähteistä, kaupalliset markkinat mukaan luettuina.

2. Komissio voi täydentää jäsenvaltioiden tarjoamia kuljetusvoimavaroja tarjoamalla lisävoimavaroja, joita tarvitaan nopean avustustoiminnan varmistamiseksi katastrofeissa.

V LUKU

RAHOITUSSÄÄNNÖKSET

19 artikla

Talousarviovarat

1. Rahoituspuitteet unionin mekanismin täytäntöönpanoa varten kaudella 2014–2020 ovat 368 428 000 euroa käypinä hintoina.

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeesta 3 "Turvallisuus ja kansalaisuus" otetaan 223 776 000 euroa käypinä hintoina ja otsakkeesta 4 "Globaali Eurooppa" 144 652 000 euroa käypinä hintoina.

Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat luvan vuosittaisten määrärahojen käyttöön monivuotisen rahoituskehyksen rajoissa.

2. Määrärahat, jotka saadaan edunsaajien maksettua takaisin katastrofiaputoimiin myönnettyjä varoja, ovat asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettusta määrärahasta voidaan katata myös sellaisiin valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimiin liittyviä kuluja, joita tarvitaan unionin mekanismin hallinnoimiseen ja sen tavoitteiden saavuttamiseen.

Tällaiset kulut voivat koskea erityisesti tutkimuksia, asiantuntijajakokouksia, tiedotus- ja viestintätoimia, myös unionin poliittisia painopisteitä koskevaa tiedotusta, siltä osin kuin ne liittyvät unionin mekanismin yleisiin tavoitteisiin, tietojen käsittelyyn ja vaihtoon keskittyviä tietoteknisiä verkostoja, myös niiden yhteen liittämistä alojen välisen tietojenvaihdon edistämiseksi tarkoitettuihin nykyisiin tai tuleviin järjestelmiin sekä niihin liittyviin laitteisiin, sekä kaikkia muita tekniseen tukeen ja hallinnolliseen apuun liittyviä kuluja, joita komissiolle aiheutuu ohjelman hallinnoinnista.

4. Edellä 1 kohdassa vahvistetut rahoituspuitteet jaetaan kaudella 2014–2020 liitteessä I esitettyjen prosenttiosuuksien ja periaatteiden mukaisesti.

5. Komissio tarkastelee liitteessä I esitettyä jaottelua 34 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua väliarviointikertomuksen tulosten perusteella. Siirretään komissiolle valta antaa tarvittaessa ja tämän arvion tulosten perusteella delegoituja säädöksiä 30 artiklan mukaisesti kunkin liitteessä I esitetyn luvun mukauttamiseksi yli 8 ja enintään 16 prosenttiyksiköllä. Nämä delegoidut säädökset annetaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017.

6. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä, jos avustustoimiin käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen tarkistus on erittäin kiireellisissä tapauksissa välttämätöntä, kunkin liitteessä I esitetyn luvun mukauttamiseksi yli 8 ja enintään 16 prosenttiyksiköllä käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen puitteissa ja 31 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

20 artikla

Yleiset tukikelpoiset toimet

Seuraavat yleiset toimet voivat saada rahoitustukea katastrofien ennaltaehkäisyyn, niihin varautumiseen ja niitä koskevan tehokkaan avustustoiminnan tehostamiseksi:

a) osaamisen, parhaiden toimintatapojen ja tietojen jakamisen helpottamiseksi tehtävät tutkimukset, selvitykset, mallinnukset ja skenaarioiden laatiminen;

- b) koulutus, harjoitukset, työpajat, henkilöstön ja asiantuntijoiden vaihto, verkostojen luominen, demonstraatiohankkeet sekä teknologian siirrot;
- c) seuranta- ja arviointitoimet;
- d) tiedottaminen, koulutus ja tietoisuuden lisääminen sekä niihin liittyvät tiedonjakamista koskevat toimet kansalaisten ottamiseksi mukaan unionissa tapahtuvien katastrofien ennaltaehkäisyyn ja niiden vaikutusten minimoimiseen ja unionin kansalaisten auttamiseksi suojautumaan entistä tehokkaammin ja kestäväällä tavalla;
- e) ohjelman perustaminen avustustoimista ja harjoituksista unionin mekanismin yhteydessä saatujen kokemusten keräämiseksi, myös ennaltaehkäisyyn ja varautumisen kannalta merkittävillä aloilla, ja tämän ohjelman toteuttaminen; sekä
- f) viestintätoimet ja toimenpiteet jäsenvaltioiden ja unionin pelastuspalvelutyötä koskevan tietoisuuden lisäämiseksi katastrofien ennaltaehkäisyyn, niihin varautumisen ja niitä koskevan avustustoiminnan aloilla.

21 artikla

Tukikelpoiset ennaltaehkäisy- ja valmiustoimet

1. Seuraavat ennaltaehkäisy- ja varautumistoimet voivat saada rahoitustukea:
 - a) hankkeiden, tutkimusten, työpajojen, selvitysten ja 5 artiklassa tarkoitettujen toimien yhteisrahoitus;
 - b) 6 artiklan d alakohdassa ja 8 artiklan j alakohdassa tarkoitettujen vertaisarviointien yhteisrahoitus;
 - c) hätäavun koordinoitikeskuksen tarjoamien toimintojen ylläpito 8 artiklan a alakohdan mukaisesti;
 - d) 8 artiklan d alakohdassa ja 17 artiklassa tarkoitettujen asiantuntijaryhmien kokoamisen ja lähettämisen valmistelu sekä varalla olevan kapasiteetin kehittäminen ja ylläpitäminen hyödyntämällä 8 artiklan f alakohdassa tarkoitettua jäsenvaltioiden koulutettujen asiantuntijoiden verkostoa;
 - e) yhteisen hätäviestintä- ja tietojärjestelmän sekä sellaisten välineiden perustaminen ja ylläpitäminen, joiden avulla voidaan viestiä ja jakaa tietoja hätäavun koordinoitikeskuksen ja jäsenvaltioiden yhteyspisteiden sekä muiden unionin mekanismin toimintaan osallistuvien tahojen välillä;
 - f) Euroopan etua palvelevien rajatylittävien havainto-, ennakkoarvointi- ja hälytysjärjestelmien kehittäminen, jotta nopeat avustustoimet ovat mahdollisia ja jotta edistetään kansallisten ennakkoarvointi- ja hälytysjärjestelmien välisiä yhteyksiä sekä niiden yhteyksiä hätäavun koordinoitikeskukseen ja yhteiseen hätäviestintä- ja tietojärjestelmään. Näissä järjestelmissä on otettava huomioon olemassa olevat ja tulevat tieto-, seuranta- ja havaintolähteet ja -järjestelmät, joihin niiden olisi myös perustuttava;

- g) unionin mekanismin puitteissa toteutettavien avustusooperaatioiden suunnittelu 10 artiklan mukaisesti;
- h) 13 artiklassa kuvattujen varautumistoimien tukeminen;
- i) 11 artiklassa tarkoitettujen eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien kehittäminen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- j) eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien puutteiden tunnistaminen 12 artiklan mukaisesti ja jäsenvaltioiden tukeminen niiden pyrkiessä poistamaan näitä puutteita yhteisrahoittamalla uusia avustusvalmiuksia enintään 20 prosentilla tukikelpoista kustannuksista edellyttäen, että:
 - i) uusien avustusvalmiuksien tarve on vahvistettu riskinarvioinneilla,
 - ii) 12 artiklassa säädetty puutteiden tunnistamisprosessi osoittaa, että nämä valmiudet eivät ole jäsenvaltioiden käytettävissä,
 - iii) jäsenvaltiot kehittävät nämä avustusvalmiudet joko yksin tai ryhmänä,
 - iv) nämä avustusvalmiudet annetaan vapaaehtoisen reservin käyttöön vähintään kahdeksi vuodeksi, ja
 - v) tällainen näiden valmiuksien yhteisrahoitus on kustannustehokasta.

Etusija annetaan tarvittaessa jäsenvaltioiden ryhmille, jotka tekevät yhteistyötä yhteisen riskin pohjalta;

- k) logistiikkatuen saatavuuden varmistaminen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille asiantuntijaryhmille;
- l) jäsenvaltioiden välisen koordinoinnin helpottaminen sijoitettaessa ennakoivasti katastrofeja koskevia avustusvalmiuksia unionin sisällä 8 artiklan g alakohdan mukaisesti;
- m) ennaltaehkäisy- ja valmiustoimenpiteitä koskevan neuvonnan tukeminen lähettämällä asiantuntijaryhmä paikan päälle jäsenvaltion, kolmannen maan, Yhdistyneiden kansakuntien tai jonkin sen erityisjärjestön pyynnöstä 5 artiklan 2 kohdassa ja 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettujen toimien tukikelpoisuus rajoittuu seuraaviin:

- a) 11 artiklassa esitettyjen eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien perustamisesta ja hallinnosta sekä asiaan liittyvistä prosesseista unionin tasolla aiheutuvat kustannukset;
- b) niistä pakollisista koulutus-, harjoitus- ja työpajatoimista aiheutuvat kustannukset, jotka ovat edellytyksenä jäsenvaltioiden avustusvalmiuksien hyväksymiselle eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien käyttöön, jäljempänä 'hyväksyntäkustannukset'. Hyväksyntäkustannukset voivat muodostua valmiuslajikohtaisesti määritetyistä yksikkökustannuksista tai kertasuorituksista ja kattaa enimmillään 100 prosenttia tukikelpoista kustannuksista;

- c) kertaluonteiset kustannukset, jotka aiheutuvat siitä, että jäsenvaltioiden avustusvalmiuksia parannetaan niiden yksinomaisten kansallisen käytön vaatimuksia vastaavasta tasosta valmius- ja saatavuustilaan, jotta niitä voidaan antaa käytettäviksi eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien osana, hyväksyntäprosessin kuluessa laadittujen vapaaehtoista reserviä koskevien laatuvaatimusten ja suositusten mukaisesti, jäljempänä 'mukauttamiskustannukset'. Mukauttamiskustannuksiin voi sisältyä kuluja, jotka liittyvät yksiköiden ja muiden avustusvalmiuksien yhteentoimivuuteen, riippumattomuuteen, omavaraisuuteen, siirrettävyyteen, pakkauksiin liittyviin ja muihin vastaaviin kustannuksiin sekä monikansallisten avustusvalmiuksien muodostamisesta aiheutuviin kustannuksiin (esimerkiksi työpajat, koulutus, yhteisten metodien, normien ja menettelyjen kehittäminen ja muut vastaavat toimet) edellyttäen, että nämä kustannukset liittyvät nimenomaan siihen, että avustusvalmiudet ovat osa vapaaehtoista reserviä. Ne eivät saa koskea avustusvalmiuksien perustamiseen tarvittavien tarvikkeiden tai henkilöresurssien kustannuksia eikä ylläpito- tai käyttökustannuksia. Nämä mukauttamiskustannukset voivat muodostua valmiuslajikohtaisesti määritetyistä yksikkökustannuksista tai kertasuorituksista ja kattaa enimmillään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista edellyttäen, että tämä on enintään 30 prosenttia avustusvalmiuksien keskimääräisistä kehittämiskustannuksista; ja
- d) poikkeuksellisiin katastrofeihin liittyvien väliaikaisten puutteiden korjaamiseksi tehtävien puitesopimusten, puitesopimussovitusten tai vastaavien järjestelyjen perustamisesta ja hallinnoinnista aiheutuvat kustannukset, useita riskejä kattava lähestymistapa huomioon ottaen.

Tämän kohdan d alakohdan mukainen rahoitus:

- i) voi kattaa kustannukset tai maksut, jotka aiheutuvat sopimusten tai järjestelyjen laatimisesta, valmisteleminen, neuvottelemisesta, tekemisestä ja hallinnoimisesta, sekä kustannukset, jotka aiheutuvat yhdenmukaistettujen operatiivisten menettelyjen ja harjoitusten kehittämisestä sen varmistamiseksi, että voimavaroja käytetään tehokkaasti. Tällainen rahoitus voi kattaa myös enintään 40 prosenttia kustannuksista, jotka aiheutuvat siitä, että varmistetaan näiden voimavarojen nopea käyttöön saaminen,
- ii) ei saa kattaa kustannuksia, jotka aiheutuvat uusien avustusvalmiuksien ostamisesta tai kehittämisestä, eikä kustannuksia, jotka aiheutuvat näiden lisävalmiuksien käyttämisestä katastrofitilanteessa. Kustannukset, jotka aiheutuvat näiden lisävalmiuksien käytöstä katastrofitilanteessa, korvaa apua pyytänyt jäsenvaltio,
- iii) saa olla enintään 10 prosenttia 19 artiklan 1 kohdassa säädetyistä rahoituspuutteista. Jos 10 prosentin enimmäisosuus saavutetaan ennen ohjelmasuunnittelukauden päättymistä ja unionin mekanismin asianmukainen toiminta sitä edellyttää, tätä 10 prosentin enimmäisosuutta voidaan täytäntöönpanosäädöksillä ylittää enintään 5 prosenttiyksiköllä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

22 artikla

Tukikelpoiset avustustoimet

Seuraavat avustustoimet voivat saada rahoitustukea:

- a) 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiantuntijaryhmien lähettäminen yhdessä logistiikkatuen ja 8 artiklan d ja e kohdassa tarkoitettujen lähetettävien asiantuntijoiden kanssa;
- b) jäsenvaltioiden tukeminen tarvikkeiden ja kuljetusresurssien käyttöön saamisessa 23 artiklassa tarkoitettulla tavalla katastrofin yhteydessä; ja
- c) muiden tarpeellisten tukemien ja täydentävien avustustoimien toteuttaminen avunpyynnön johdosta avustustoimien koordinoinnin edistämiseksi mahdollisimman tehokkaalla tavalla.

23 artikla

Tarvikkeisiin ja kuljetusvoimavaroihin liittyvät tukikelpoiset toimet

1. Seuraavat toimet voivat saada rahoitustukea, jotta tarvikkeita ja kuljetusvoimavaroja voidaan saada käyttöön unionin mekanismin puitteissa:
- a) tietojen antaminen ja jakaminen tarvike- ja kuljetusvoimavaroista, joita jäsenvaltiot päättävät antaa käyttöön, tällaisten tarvike- ja kuljetusvoimavarojen yhdistämisen helpottamiseksi;
- b) jäsenvaltioiden avustaminen sellaisten kuljetusvoimavarojen yksilöimisessä, joita voidaan saada muista lähteistä, kaupalliset markkinat mukaan luettuina, ja näiden voimavarojen käyttömahdollisuuksien helpottaminen;
- c) jäsenvaltioiden avustaminen sellaisten tarvikkeiden yksilöimisessä, joita voidaan saada muista lähteistä, kaupalliset markkinat mukaan luettuina; ja
- d) kuljetusvoimavarojen rahoittaminen nopean avustustoiminnan varmistamiseksi katastrofien yhteydessä. Tällaiset toimet voivat saada rahoitustukea vain, jos seuraavat perusteet täyttyvät:
- i) unionin mekanismin puitteissa on tehty avunpyyntö 15 ja 16 artiklan mukaisesti;
- ii) tarvitaan lisää kuljetusresursseja tehokkaan katastrofiavun varmistamiseksi unionin mekanismin puitteissa;
- iii) apu vastaa hätäavun koordinoitikeskuksen yksilöimiä tarpeita, ja se toimitetaan teknisiä vaatimuksia, laatua, ajoitusta ja toimitustapoja koskevien hätäavun koordinoitikeskuksen suositusten mukaisesti;

iv) apua pyytävä maa on hyväksynyt avun suoraan tai Yhdistyneiden kansakuntien tai jonkin sen erityisjärjestön tai asianmukaisen kansainvälisen järjestön kautta unionin mekanismin puitteissa; ja

v) apu täydentää kolmansien maiden katastrofeissa unionin yleistä humanitaarista avustustoimintaa.

2. Unionin osuus kuljetusvoimavaroihin annetusta rahoitustuesta voi olla enintään 55 prosenttia kaikista tukikelpoisista kustannuksista.

3. Unionin osuus kuljetukseen annetusta rahoitustuesta voi lisäksi olla enimmillään 85 prosenttia kaikista tukikelpoisista kustannuksista seuraavissa tilanteissa:

a) vapaaehtoisien reservin käyttöön 11 artiklan mukaisesti tarkoitettujen avustusvalmiuksien kuljetukseen liittyvät kustannukset; tai

b) apua tarvitaan kriittiseen tarpeeseen eikä sitä ole tai ei ole riittävällä tavalla saatavilla vapaaehtoisessa reservissä.

4. Kuljetusvoimavaroille annettava unionin rahoitustuki voi lisäksi kattaa enintään 100 prosenttia i, ii ja iii alakohdassa kuvatuista tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, jos tämä on tarpeen jäsenvaltioiden avun yhdistämiseksi operatiivisesti tehokkaalla tavalla ja jos kustannukset liittyvät johonkin seuraavista:

i) lyhytaikainen varastokapasiteetin vuokraaminen jäsenvaltioiden avun väliaikaista säilyttämistä varten niiden koordinoitujen kuljettamisen helpottamiseksi;

ii) jäsenvaltioiden avun uudelleen pakkaaminen käytettävissä olevan kuljetuskapasiteetin käyttämiseksi parhaalla mahdollisella tavalla tai erityisten operatiivisten vaatimusten täyttämiseksi; tai

iii) yhdistetyn avun paikallinen kuljetus koordinoitujen toimittamisen varmistamiseksi apua pyytävässä maassa olevassa loppullisessa kohteessa.

Tämän kohdan mukainen unionin rahoitustuki saa olla enintään 75 000 euroa käyppinä hintoina unionin mekanismin kutakin käynnistämistä kohden. Poikkeustapauksissa tämä enimmäismäärä voidaan täytäntöönpanosäädöksillä ylittää. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Jos yhdistettyihin kuljetusoperaatioihin osallistuu useita jäsenvaltioita, yksi jäsenvaltio voi ottaa johtavan aseman ja pyytää unionin rahoitustukea koko operaatiolle.

6. Jos jäsenvaltio pyytää komissiota hankkimaan kuljetuspalveluja, komission on pyydettävä kustannusten osittaista takaisinmaksamista 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjen rahoitusosuuksien mukaisesti.

7. Seuraaviin kustannuksiin voidaan myöntää tämän artiklan nojalla unionin rahoitustukea kuljetusvoimavaroja varten: kaikki kuljetusvoimavarojen liikkumiseen liittyvät kustannukset, mukaan lukien kaikkien palvelujen kustannukset, maksut, logistiikka- ja käsittelykustannukset, polttoaine- ja mahdolliset majoituskustannukset sekä muut epäsuorat kustannukset, kuten verot ja tullit sekä kauttakulkukustannukset.

24 artikla

Tuensaaajat

Tämän päätöksen mukaista rahoitustukea voidaan antaa sekä yksityisoikeudellisille että julkisoikeudellisille oikeushenkilöille.

25 artikla

Rahoitustuen muodot ja täytäntöönpanomenettelyt

1. Komissio toteuttaa unionin rahoitustuen asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.

2. Tämän päätöksen mukaista rahoitustukea voidaan antaa asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 säädettyissä muodoissa, erityisesti avustuksina, kulujen korvaamisena, julkisina hankintasopimuksina tai rahoitusosuuksina rahastoihin.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanoasetuksilla tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi vuotuisia työohjelmia, lukuun ottamatta IV luvun katastrofiaputoimiin kuuluvia toimia, joihin ei ole mahdollista myöntää varoja ennakolta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Vuotuisissa työohjelmissa esitetään tavoitteet, odotetut tulokset, täytäntöönpanomenetelmä sekä rahoituksen kokonaismäärä. Niihin sisältyy myös kuvaus rahoitettavista toimista, kullekin toimelle osoitettava ohjeellinen määrä ja alustava toteutusaiakataulu. Vuotuisissa työohjelmissa kuvataan 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun rahoitustuen osalta kutakin siinä tarkoitettua maata koskevat toimet.

26 artikla

Unionin toimien täydentävyys ja johdonmukaisuus

1. Tämän päätöksen mukaista rahoitustukea saavat toimet eivät saa tukea muista unionin rahoitusvälineistä.

Komissio varmistaa, että tämän päätöksen mukaisen rahoitustuen hakijat ja edunsaajat antavat komissiolle tiedot muista lähteistä, myös unionin yleisestä talousarviosta, saatavasta rahoitustuesta ja vireillä olevista tällaista tukea koskevista hakemuksista.

2. Muiden unionin välineiden kanssa pyritään yhteisvaikutukseen ja täydentävyyteen. Humanitaarisiin kriiseihin vastaamiseksi kolmansissa maissa toteutettavien avustustoimien osalta komissio varmistaa, että tämän päätöksen mukaisesti rahoitetut toimet ovat johdonmukaisia asetuksen (EY) N:o 1257/96 mukaisesti rahoitettujen toimien kanssa ja täydentävät niitä.

3. Jos unionin mekanismin puitteissa annettu apu on osa unionin, varsinkin monimutkaisissa hätätilanteissa, harjoittamaa humanitaarista avustustoimintaa, tämän päätöksen mukaista rahoitustukea saavien toimien on perustuttava tunnistettuihin tarpeisiin ja oltava johdonmukaisia humanitaaristen periaatteiden sekä humanitaarista apua koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa tarkoitettujen pelastuspalvelujen ja sotilaallisten voimavarojen käyttöä koskevien periaatteiden kanssa.

27 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän päätöksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, permällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.

2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet toimittaa kaikkien tämän päätöksen nojalla unionilta varoja saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.

3. Euroopan petostentorjuntavirasto, jäljempänä 'OLAF', voi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013⁽¹⁾ ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽²⁾ olevien säännösten ja niissä säädettyjen menettelyjen mukaisesti suorittaa tutkimuksia, mukaan lukien paikan päällä suoritettavat todentamiset ja tarkastukset, selvittääkseen, onko tämän päätöksen mukaisesti rahoitettuun avustussopimukseen tai -päätökseen taikka sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

4. Tämän päätöksen täytäntöönpanon johdosta kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyjen yhteistyösopimusten, sopimusten, avustussopimusten ja avustuspäätösten on sisällettävä määräyksiä, joissa komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille annetaan nimenomaisesti valtuudet

tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

VI LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

28 artikla

Kolmannet maat ja kansainväliset järjestöt

1. Unionin mekanismin toimintaan voivat osallistua:

- a) Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) maat, jotka ovat Euroopan talousalueen (ETA) jäseniä, ETA-sopimuksen ehtojen mukaisesti ja muut Euroopan maat, jos sopimuksissa ja menettelyissä niin määrätään;
- b) unioniin liittymässä olevat maat, ehdokasmaat ja mahdolliset ehdokasmaat niitä koskevissa puitesopimuksissa ja assosiaationeuvoston päätöksissä tai vastaavissa järjestelyissä vahvistettujen, kyseisten maiden osallistumista unionin ohjelmiin koskevien yleisten periaatteiden ja ehtojen mukaisesti.

2. Edellä 20 artiklassa ja 21 artiklan 1 kohdan a, b, f ja h alakohdassa tarkoitettua rahoitustukea voidaan myöntää myös ehdokasmaille ja mahdollisille ehdokasmaille, jotka eivät osallistu unionin mekanismin toimintaan, sekä Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluville maille, siltä osin kun tällä rahoitustuella täydennetään myöhemmin annettavan liittymistä valmistelevan tukivälineen perustamista koskevan unionin säädöksen (IPA II) ja myöhemmin annettavan Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineen perustamista koskevan unionin säädöksen nojalla käytettävissä olevaa rahoitusta.

3. Kansainväliset tai alueelliset järjestöt voivat tehdä yhteistyötä unionin mekanismin puitteissa toteutetuissa toimissa, jos asiaan kuuluvat näiden järjestöjen ja unionin väliset kahdensiviset tai monenväliset sopimukset sen mahdollistavat.

29 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Jäsenvaltioiden on tämän päätöksen soveltamiseksi nimettävä toimivaltaiset viranomaiset sekä ilmoitettava nämä komissiolle.

30 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 31 päivään joulukuuta 2020 saakka 19 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 sekä neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 19 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä 19 artiklan 5 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

31 artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.

2. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat 30 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

32 artikla

Täytäntöönpanosäädökset

1. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä seuraavista kysymyksistä:

- a) hätäavun koordinoitikeskuksen ja jäsenvaltioiden yhteyspisteiden välinen vuorovaikutus 8 artiklan b alakohdan, 15 artiklan 3 kohdan ja 16 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti; unionissa tapahtuvia katastrofeja koskeviin avustustoimiin liittyvät operatiiviset menettelyt 15 artiklan mukaisesti sekä unionin ulkopuolella tapahtuvien osalta 16 artiklan mukaisesti, asiaankuuluvien kansainvälisen järjestöjen osoittaminen mukaan luettuna;
- b) yhteisen hätäviestintä- ja tietojärjestelmän osat sekä järjestelmän kautta tapahtuvan tietojenvaihdon organisointi 8 artiklan b alakohdan mukaisesti;
- c) asiantuntijaryhmien lähettämisprosessi 17 artiklan mukaisesti;
- d) yksiköiden, muiden avustusvalmiuksien ja asiantuntijoiden osoittaminen 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

e) yksiköiden toiminnan ja yhteentoimivuuden operatiiviset vaatimukset 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti, niiden tehtävät, toimintakyky, tärkeimmät osatekijät, omavaraisuus ja lähettäminen mukaan luettuina;

f) eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien toiminnan edellyttämät valmiustavoitteet, laatu- ja yhteentoimivuusvaatimukset sekä hyväksyntä- ja rekisteröintimenettelyt 11 artiklan mukaisesti sekä 21 artiklan 2 kohdassa säädetyt rahoitusjärjestelyt;

g) eurooppalaisissa hätäapuvalmiuksissa olevien puutteiden toteaminen ja poistaminen 12 artiklan mukaisesti;

h) koulutusohjelman, harjoituksia koskevan kehityksen ja saatujen kokemusten hyödyntämistä koskevan ohjelman organisointi 13 artiklan mukaisesti; ja

i) avun kuljettamiselle annettavan tuen organisointi 18 ja 23 artiklan mukaisesti.

2. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

33 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

34 artikla

Arviointi

1. Rahoitustukea saavien toimien toteutusta seurataan säännöllisesti, jotta niiden täytäntöönpanoa voidaan seurata.

2. Komissio arvioi tämän päätöksen soveltamista ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle

a) väliarviointikertomuksen tämän päätöksen täytäntöönpanossa saaduista tuloksista ja tämän päätöksen täytäntöönpanon laadullisista ja määrällisistä näkökohdista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017;

b) tiedonannon tämän päätöksen täytäntöönpanon jatkamisesta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018; ja

c) jälkiarviointikertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021.

Edellä a alakohdassa tarkoitettuun väliarviointikertomukseen ja b alakohdassa tarkoitettuun tiedonantoon liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän päätöksen muuttamiseksi.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

35 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Toimia, jotka on aloitettu ennen 1 päivää tammikuuta 2014 päätöksen 2007/162/EY, Euratom nojalla, hallinnoidaan tarvittaessa edelleen mainitun päätöksen mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on kansallisella tasolla varmistettava moitteeton siirtyminen rahoitusvälineen puitteissa toteutetuista toimista tämän päätöksen säännösten mukaisesti toteutettaviin toimiin.

36 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös 2007/162/EY, Euratom ja päätös 2007/779/EY, Euratom. Viittauksia kumottuihin päätöksiin pidetään viittauksina tähän päätökseen, ja ne on tulkittava tämän päätöksen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

37 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

38 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. LINKEVIČIUS

*LIITE I***Määrärahojen prosenttiosuudet 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun unionin mekanismin täytäntöönpanoa varten varatuista rahoituspuitteista**

Ennaltaehkäisy: 20 % +/- 8 prosenttiyksikköä

Varautuminen: 50 % +/- 8 prosenttiyksikköä

Avustustoimet: 30 % +/- 8 prosenttiyksikköä

Periaatteet

Komissio antaa tämän päätöksen täytäntöönpanossa etusijan toimille, joille tässä päätöksessä on asetettu määräaika, ennen tämän määräajan päättymistä tavoitteena saada toimi toteutettua kyseisessä määräajassa.

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Neuvoston päätös 2007/162 EY, Euratom	Neuvoston päätös 2007/779 EY, Euratom	Tämä päätös
1 artiklan 1 kohta		—
1 artiklan 2 kohta		1 artiklan 4 kohta
1 artiklan 3 kohta		—
1 artiklan 4 kohta	1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
	1 artiklan 1 kohta	—
	1 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	1 artiklan 2 kohta
	1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	1 artiklan 5 kohta
2 artiklan 1 kohta		2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 2 kohta		2 artiklan 1 kohdan b alakohta
2 artiklan 3 kohta		1 artiklan 6 kohta
	2 artiklan 1 kohta	—
	2 artiklan 2 kohta	13 artiklan 1 kohdan a alakohta
	2 artiklan 3 kohta	20 artiklan b alakohta
	2 artiklan 4 kohta	8 artiklan d alakohta
	2 artiklan 5 kohta	7 artikla ja 8 artiklan a alakohta
	2 artiklan 6 kohta	8 artiklan b alakohta
	2 artiklan 7 kohta	8 artiklan c alakohta
	2 artiklan 8 kohta	18 artiklan 1 kohta
	2 artiklan 9 kohta	18 artiklan 2 kohta
	2 artiklan 10 kohta	16 artiklan 7 kohta
	2 artiklan 11 kohta	—
3 artikla	3 artikla	4 artikla
4 artiklan 1 kohta		20 artikla ja 21 artikla
4 artiklan 2 kohdan a alakohta		22 artiklan a alakohta
4 artiklan 2 kohdan b alakohta		22 artiklan b alakohta ja 23 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
4 artiklan 2 kohdan c alakohta		23 artiklan 1 kohdan d alakohta
4 artiklan 3 kohta		23 artiklan 2 ja 4 kohta
4 artiklan 4 kohta		32 artiklan 1 kohdan i alakohta
	4 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta

Neuvoston päätös 2007/162 EY, Euratom	Neuvoston päätös 2007/779 EY, Euratom	Tämä päätös
	4 artiklan 2 kohta	9 artiklan 3 kohta
	4 artiklan 3 kohta	9 artiklan 1 ja 2 kohta
	4 artiklan 4 kohta	9 artiklan 4 kohta
	4 artiklan 5 kohta	9 artiklan 5 kohta
	4 artiklan 6 kohta	9 artiklan 6 kohta
	4 artiklan 7 kohta	9 artiklan 9 kohta
	4 artiklan 8 kohta	9 artiklan 7 kohta
5 artikla		24 artikla
	5 artiklan 1 kohta	8 artiklan a alakohta
	5 artiklan 2 kohta	8 artiklan b alakohta
	5 artiklan 3 kohta	8 artiklan c alakohta
	5 artiklan 4 kohta	8 artiklan d alakohta
	5 artiklan 5 kohta	13 artiklan 1 kohdan a alakohta
	5 artiklan 6 kohta	—
	5 artiklan 7 kohta	13 artiklan 1 kohdan d alakohta
	5 artiklan 8 kohta	13 artiklan 1 kohdan f alakohta
	5 artiklan 9 kohta	18 artikla
	5 artiklan 10 kohta	8 artiklan e alakohta
	5 artiklan 11 kohta	8 artiklan g alakohta
6 artiklan 1 kohta		25 artiklan 1 kohta
6 artiklan 2 kohta		25 artiklan 2 kohta
6 artiklan 3 kohta		25 artiklan 3 kohta, kolmas ja neljäs virke
6 artiklan 4 kohta		—
6 artiklan 5 kohta		25 artiklan 3 kohta, ensimmäinen ja toinen virke
6 artiklan 6 kohta		—
	6 artikla	14 artikla
7 artikla		28 artiklan 1 kohta
	7 artiklan 1 kohta	15 artiklan 1 kohta
	7 artiklan 2 kohta	15 artiklan 3 kohta
	7 artiklan 2 kohdan a alakohta	15 artiklan 3 kohdan a alakohta
	7 artiklan 2 kohdan c alakohta	15 artiklan 3 kohdan b alakohta
	7 artiklan 2 kohdan b alakohta	15 artiklan 3 kohdan c alakohta
	7 artiklan 3 kohta, ensimmäinen ja kolmas virke	15 artiklan 4 kohta ja 16 artiklan 6 kohta

Neuvoston päätös 2007/162 EY, Euratom	Neuvoston päätös 2007/779 EY, Euratom	Tämä päätös
8 artikla	7 artiklan 4 kohta	15 artiklan 5 kohta
	7 artiklan 5 kohta	—
	7 artiklan 6 kohta	17 artiklan 3 kohta, ensimmäinen virke
		26 artikla
	8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	16 artiklan 1 kohta
	8 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	16 artiklan 2 kohta, ensimmäinen virke
	8 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	—
	8 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	—
	8 artiklan 2 kohta	16 artiklan 4 kohta
	8 artiklan 3 kohta	—
	8 artiklan 4 kohdan a alakohta	16 artiklan 3 kohdan a alakohta
	8 artiklan 4 kohdan b alakohta	16 artiklan 3 kohdan c alakohta
	8 artiklan 4 kohdan c alakohta	16 artiklan 3 kohdan d alakohta
	8 artiklan 4 kohdan d alakohta	16 artiklan 3 kohdan e alakohta
	8 artiklan 5 kohta	16 artiklan 8 kohta
	8 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta	17 artiklan 1 kohta ja 17 artiklan 2 kohdan b alakohta
	8 artiklan 6 kohdan toinen alakohta	17 artiklan 3 kohta, toinen virke
	8 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta	—
	8 artiklan 7 kohdan toinen alakohta	16 artiklan 2 kohta, toinen virke
	8 artiklan 7 kohdan kolmas alakohta	16 artiklan 9 kohta
	8 artiklan 7 kohdan neljäs alakohta	16 artiklan 11 kohta
	8 artiklan 7 kohdan viides alakohta	—
9 artikla	8 artiklan 8 kohta	16 artiklan 10 kohta
	8 artiklan 9 kohdan a alakohta	16 artiklan 12 kohta
	8 artiklan 9 kohdan b alakohta	16 artiklan 13 kohta
10 artikla		16 artiklan 2 kohta
	9 artikla	18 artikla
		19 artiklan 3 kohta

Neuvoston päätös 2007/162 EY, Euratom	Neuvoston päätös 2007/779 EY, Euratom	Tämä päätös
11 artikla	10 artikla	28 artikla
		—
	11 artikla	29 artikla
12 artiklan 1 kohta		27 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohta		—
12 artiklan 3 kohta		—
12 artiklan 4 kohta		—
12 artiklan 5 kohta		—
	12 artiklan 1 kohta	32 artiklan 1 kohdan e alakohta
	12 artiklan 2 kohta	32 artiklan 1 kohdan a alakohta
	12 artiklan 3 kohta	32 artiklan 1 kohdan b alakohta
	12 artiklan 4 kohta	32 artiklan 1 kohdan c alakohta
	12 artiklan 5 kohta	32 artiklan 1 kohdan h alakohta
	12 artiklan 6 kohta	32 artiklan 1 kohdan d alakohta
	12 artiklan 7 kohta	—
	12 artiklan 8 kohta	—
	12 artiklan 9 kohta	32 artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen osa
13 artikla	13 artikla	33 artikla
14 artikla		19 artikla
15 artikla	14 artikla	34 artikla
	15 artikla	36 artikla
16 artikla		37 artikla, toinen virke
17 artikla	16 artikla	38 artiklan